Deze Courant wordt elken Vrydag Ochtend uitgegeven aan het Publicatie-Kantoor No. 3, Marktplein, en des Zaturdags met de Post naar alle de Buiten-Distrikten verzonden.

Pryzen van Inteekening.—*In de Stad, per jaar, 16 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.*—In de Buiten-Distrikten *per jaar, 19 Rds.; per kwartaal, 4 Rds. 6 Sch.*—*Voor eene enkelde Courant 7 Penee.*—*Elk Kwartaal moet voor uit betaald worden.*

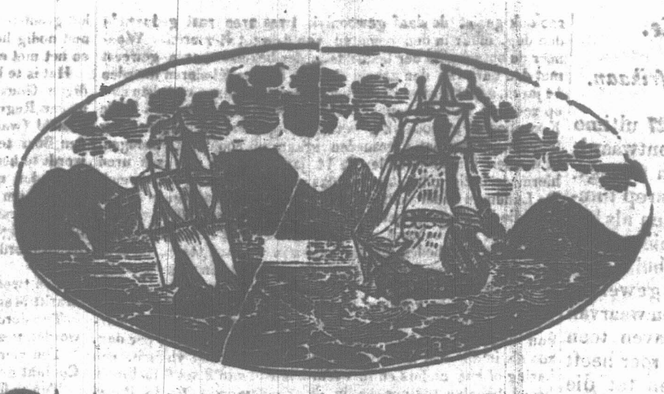

Published in Cape Town, No. 3, Market-square every Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the Post the same day.

Terms in Town, Rds. 16 per Annum: in the Country, (including Stamps and Postage) Rds. 19 per Annum. For a single Paper, 7*d*.

☞ Subscriptions and Advertisements to be paid in advance.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agitur.—VIRGIL.

DEEL III. **VRYDAG DEN 11 MEI 1832.** **No. 110.**

VERKOOPING,

Door de Weeskamer in de Kaapstad.

OP DINGSDAG den 17 dezer, te 11 uren, a. m. precies zal op orde van het Collegie van Heeren Weesmeesters, aan het woonhuis van Mejufvrouw de Wed. H. Cloete, No. 86 Langestraat, worden verkocht de goederen behoorende tot den Boedel van wylen GEESJE WILHELMINA CLOETE, Wed. van JACOB VAN RENEN, Jz. bestaande in eenige weinige meubilaire artikelen, zilver, plaatwerk, enz.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, 10 Mei 1832.

H. TENNANT, Sec.

VERKOOPING

Door de Weeskamer, in het District van Stellenbosch.

OP MAANDAG, den 4 Juny aanstaande, precies te 10 uren, zal op order van het Collegie van Heeren Weesmeesteren, op de Plaats genaamd *Wattevrede*, gelegen aan Riebeeks Kasteel, in het District Stellenbosch, worden verkocht, voor Rekening des Boedels van wylen PIETER BENJAMIN WIESE, en nagelatene Weduwe MARTHA JACOBA GOSBREGHTS, de geheele nalatenschap aan opgemelde Boedel behoorende, bestaande in:

De Eigendoms Plaats genaamd Wattevreden, gelegen als voormeld, ter grootte van 27 Morgen en 209 quadraat Roeden, te zamen met een stuk Erfpachtland daar annex, ter grootte van 604 Morgen en 396 quadraat Roeden.

Huismeubelen, bestaande in Tafels en Stoelen, Ledikanten, en Beddegoed, Spiegels, Glas- en Aardewerk, Koorn, Garst, Haver en Rog, Wyn, Brandewyn, Leggers, een Brandewyns-Ketel compleet, Wynpakhuis en Landbouwgereedschappen, Wagens, Ploegen, Trekpaarden, Ossen en Koeyen, en de volgende Slaven:

Lafleur, van Mosambique, oud 65 jaren.
Lendor, Bengalen, 50 dito.
Co olus, (2) van deze Kolonie, 39 dito.
Antje, dito, 41 dito, met hare kinderen,
Betje, geboren den 4 July 1825, en *Rosina*, geboren den 20 April 1829.
Spatie, van de Kolonie, omtrent 58 jaren oud, met haar kind *Rebecca*, geboren den 7 January 1820.
Porsea, van Bougies, omtrent 64 jaren.
Sara, van deze Colonie, omtrent 5 &.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, den 10 Mei 1832.

H. TENNANT, Secretaris.

VERKOOPING,

Door den Agent der Weeskamer, in het Distrikt Uitenhage.

OP VRYDAG den 8 Juny aanst. zal door den Agent der Weeskamer, in het District Uitenhage, op de plaats genaamd *Klipfontein*, gelegen als voormeld, voor rekening des Boedels van wylen FRANS JOHANNES STABBERT, worden verkocht, den geheelen Eigendom tot gem. boedel behoorende, namelyk:

De Eeuwigdurende Erfpachtplaats, genaamd Klipfontein, ter grootte van 2,999 morgen, en 450 quadraat roeden.

Huismeubelen, Trekossen, Koeyen, en Bokken.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, den 4 Mei 1832.

H. TENNANT, Sec.

ALLE de genen die eenige Actien of retentien hebben tegen den Boedel van wylen *Geesje Wilhelmina Cloete*, Weduwe wylen *Jacob van Renen, Jan zoon*, worden by deze verzocht, dezelve, met de daartoe behoorende bewyzen binnen den tyd van drie maanden, van heden gerekend, ter Weeskamer te komen opgeven, op poene van verval.

Terwyl alle zoodanige die aan voormelde Nalatenschap zyn verschuldigd zyn, by deze worden aangemaand, deze hunne schulden voor de expiratie van gez. termyn ter Weeskamer in te brengen en te voldoen, op poene van by nalatigheid, door middelen van regten daartoe te zullen worden geconstringeerd.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, den 2 Mei 1832.

H. TENNANT, Secretaris.

PUBLIEKE VERKOOPING.

In den Insolventen Boedel van FRANÇOIS ROOS, Janzoon, *van de Kaapstad, Wynkooper.*

OP MAANDAG den 21 dezer, ten 10 uren, aan de Cottage gelegen aan Sir Lowry's Weg, naby het Wyn Depot, bestaande in Mahonyhoute Meubelen, stinkhoute Kleederkasten, Tafels en Stoelen, een Bufet, een Rusbank, Ledekanten met dies Beiden, Venstergordynen, Spiegels met vergulde randen, blaauw postelyn en Engelsch Aardewerk, groote Japaansche Potten en Bloembakken, gesleepen en effe Glaswerk, Keukengereedschap, eenige Leggers, Pypen en Halfpypen, wat Bouwmaterialen en wat verder zal ter Tafel gebragt worden.

VERDER TEN 12 UREN PRECIES.

Voor eenen Specialen Commissaris van het Hof.

OP DE PLAATS ZELVE,

Peremptoir aan den Meestbiedenden.

DE COTTAGE

gelegen aan den Sir Lowry's Weg naby het Wyn Depot, binnen de Linie, geheel nieuw en op eene elegante wyze gebouwd, bevattende 2 Voorkamers, 2 Slaapkamers, een Studeerkamer, een Eetkamer, Kombuis, Dispens, eenige Buitengebouwen, een groote Achterplaats, en nog meerdere gemakken.

☞ De Koopkonditien kunnen bevraagd worden op het Meesters Bureau, of by den Hr. F. G. WATERMEYER, ten zyne Kantore, en by den Hr. D. W. HERTZOG, ten zyne Huize, zynde twee der Curatoren.

Kaapstad den 3 Mei 1832.

F. GODF. WATERMEYER, D. W. HERTZOG, A. P. HIEBNER, } Gez. Cutatoren.

VERKOOPING

In den Insolventen Boedel van WILLEM HENDRIK KLEYN, *van Caledon, Handelaar.*

OP MAANDAG den 28 dezer, in het Dorp Caledon, van den geheelen Inboedel van opgem. Insolvent, bestaande in Tafels, Stoelen, Spiegels, Kleederkasten, Ledekanten en Beddes, Glas- en Aardewerk, Zilverwerk, yzere en kopere Potten, Ketels, enz. Keukengereedschap, eene groote assortement Koopmanschap, een Ploeg, Landbouwgereedschappen, 4 Rypaarden, 38 Bokken, 4 Hamels, 1 Koe en Kalf: wat Koorn, Garst en Haver, en wat meer ter Verkoop zal worden aangeboden.

De Slavejongen gen. *Azor*, van Mosambiek, oud 38 jaren.

VERDER VOOR EENEN

Specialen Commissaris van het Hof,

Op de plaats, postlief aan den Hoogsten Bieder.

1. Het Erf gemerkt La D. No. 1, bevattende een sterk gebouwd Woonhuis, Stal, Slavenvertrekken, Pakhuis en andere Buitengebouwen, een groote Boomgaard en Tuin.

2. Het Erf gemerkt H. No. 15, in een goede staat van Bebouwing met sterke Foundamenten voor groote Gebouwen, een Tuin, enz.

3. Het Erf gelegen in Wyk J. bestemd tot een Tuin voor het Erf No. 9.—Allen gelegen binnen het het Dorp Caledon.

☞ De Koopkonditien zyn te zien op het Meesters Bureau, het Bureau van den Hr. F. G. WATERMEYER, en by den Hr. J. J. TESSELAAR, te Caledon.

F. G. WATERMEYER, J. R. G. KEERCK, } Gezamentlyke Curatoren.

VERKOOPING

Onder den Insolventen Boedel van ARNOLDUS MAURITIUS MEIRING,

OP de Vendutie welke op ZATURDAG den 12den Mei zal worden gehouden door de Weeskamer, op de Plaats "HONDSWYK," baby de Paarl, zal voor rekening van gezegde Boedel worden verkocht.

De Slavin Rachel van deze Kolonie, 25½ jaar oud, Huismeid.

F. G. WATERMEYER, J. G. STEYTLER, } Curatoren.

Kaapstad den 1 Mei 1832.

20 RDS. BELOONING.

VERMIST.—Sedert, den 30 April ll. een jongeling genaamd Henry Deel, by zich hebbende, een bruine merrie met een styve hoef, met zadel en toom, eenige goederen en kontanten, hy is 14 jaren oud van een kort en gezet postuur, en gekleed in een blaauwe broek, gestreepte onderbaatje, en een wit bovenbaatje, met een blaauwe Karsaaye er over heen, en een vale hoed op, zyn linker arm is styf. Die eenige informatie nopens hem geven kan, zal bovenstaande Beloonig genieten.

Ratelberg, achter Groenekloof, den 5 Mei 1832.

G. P. TRAUT.

OP MAANDAG MORGEN.

DEN 21 MEI,
precies ten 10 uren,

ZAL in het openbaar aan de Meestbiedende worden verkocht, op de Buitengracht No. 5, de geheele nalatenschap van den Wel-Ed. Heer

JOSEPH VIVIAN HUSSEY,

bestaande in, zeer fraaye Meubelen, als:
Nieuwerwetsche Mahonyhoute Stoelen,
" " Tafels,
Kleederkasten,
Schryftessenaren met koper beslag.
Een zeer fraai koperen Ledekant, met matras met veeren, en Gordynen, (hetwelk 1200 Rds. heeft gekost.)
Sterke met koper beslagen Koffers,
Schryf en Kleedtafels, Nieuwmodesche tafel, en vergulde Theeservieten, zilveren Lepels en Vorken, Plated Kandelaars, met snuiters en snuiterbakken.
Geslepen Wyn- en Waterkaraffen,
Fraaye geslepen Bierglazen en Kelken,
Ivoren beft Messen en Vorken.
Een party Keukengereedschap, en wat nog verder van dien aard ter verkoop zal worden aangeboden.—En daar de Heer Hussey nu slechts op zyn eigen had beginnen te woonen, is al dit goed zoo goed als nieuw
Gouden Horologien, van de eerste Engelsche makers, waaronder zyn met een stop.
Gouden Horologiekettingen, met Cachetten en Sleutels, Borstspelden, zilveren Snuifdoos, enz.
Eenige zeer fraaye Madailles.

Verder:

Al de Gereedschappen en Toebehoren van een welingerigte Bierbreuwery, bestaande in Vaten, groote nieuwe Knipen, Ketels, Emmers, een nieuwe en complete Pers of oversteek Pomp.

17 Balen versche Hop,
60 Zakken Mauritius Suiker,
80 a 90 Mudden drooge Garst,
16 Pypen extra goed Bier,

Byna 600 voeten lodden Pypen, met de nodige kopere kranen voorzien.—eenige Vaddoigen, en Hoofdstukken, een kwantiteit Brandhout, enz.

Alsmede,—een nieuwe Chais, met de nodige Tuigen, Zadel en Toom, alles zoo goed als nieuw.

Een zeer schoon Trekpaard, circa 5 jaren oud, zeer mak en geschikt om voor de Chais, of onder het zadel gebruikt te worden en wat meer.

H. G. MUNTINGH, Executeur.

PUBLIEKE VERKOOPING
aan Moddergat.

DE Heer ANTOON J. FICK voornemens zynde zich in dit Dorp nedertezetten, zal op DONDERDAG aanst. den 24 dezer, eene Publieke Verkooping houden van deszelfs geheelen Inboedel, bestaande in de welbekende vruchtbare Plaats genaamd *Zandberg*, beplant met cirka 90.000 Wyngaard Stokken, en allerlei soorten van Vruchteboomen, 100 leggers aan Vaatwerk, 60 leggers jonge Wynen, 3 Brandewynsketels compleet, Wagens, Paarden, enz.

Alsmede zes of zeven knappe Slaven.

Vendu Kantoor, Dorpstraat No. 7,
Stellenbosch, den 1 Mei 1832.

M. C. A. NEETHLING, Vendu Adm.

N.B.—Bovengem. Plaats is ook uit de hand te Koop, en te bevragen by den Eigenaar zelve, of by my op myn Kantoor.

STELLIGE VERKOOPING VAN VEE.

Aan Pampoenekraal, op de Plaats van den Heer JAN UYS.

DE Ondergeteekende heeft zyne in vorige Couranten geadverteerde Vee-vendutie op den 26 dezer maand bepaald, en zulks alleen om zyne Vrienden en het Publiek, die zich van deze gelegenheid wenschen te bedienen niet te leur te stellen, daar het Vee op dien dag zeker present zyn zal. Hetzelve bestaat in 200 jonge Ossen, waaronder 5 span zwarte geleerde Trekossen, en 150 Slagtossen en Koeyen; die allen in zulk eenen staat zyn als er sedert jaren herwaards niet zyn opgebragt.—Crediet als gewoonlyk doch die boven de 300 Rds. bestedende zullen een crediet van 9 maanden erlangen. Waarvan de konditien echter nader op den Verkoopdag zullen worden bekend gemaakt.

JOHAN GEORGE MULLER.
ZACHARIAS MULLER.

☞ Onthaal volgens oude gewoonte.

N.B. Ter zelfder tyd zal mede verkocht worden om rekening te sluiten, twee Ossenwagens compleet, met jukken, trektouwen, enz. eene kwantiteit overgeblevene Negotiegoederen, en 10 bereide Hardbeest Vellen, alles zonder de minste reserve.—En inglet laatst van Juny aanst. zal mede worden verkocht, 3000 vette Schapen, op een lang Crediet.

VERKOOPING VAN VEE.

DE Ondergeteekende zal op WOENSDAG den 23 Mei, aan de Pampoenekraal, volstrekt zonder Reserve, en op een ruim Crediet laten verkopen, 900 uitgezogte Hamels, als ook 100 jonge Ossen en Slagtkoeyen. Het Vee is in eene goede conditie.

3 Mei 1832. JOSIAS ALEX. DE WIT.

VERKOOPING VAN VEE

OP ZATURDAG den 12 Mei, zal de ondergeteekenden aan Pampoenekraal, per Vendutie laten Verkopen, 160 extra vette Beesten, 6 geleerde Kleinspannen, 40 Koeyen, en 60 Slagt- en Jongeossen.

JACOB BRINK.

VERKOOPING VAN VEE.

OP MAANDAG den 14 Mei, zal den Ondergeteekenden op de plaats van S. BASSON, in het Zwartland, Dieprivier, per Vendutie laten verkoopen 180 stuks meest geleerde Ossen en Koeyen, en 30 Slagtbeesten, alle extra vet.

S. BRINK.

BENOODIGD.

EEN geschikte Jufvrouw, die aan een aantal jonge Meisjes de Hollandsche Taal kan onderwyzen, en die tevens het vrouwelyk handwerk verstaat.—Adres aan A. B. ten Kantoore van dit Blad.

TE HUUR.

EEN onder en boven Pakhuis, gelegen in de St. George's-straat, met een Achterplaats en Pomp; alsmede een Huis gelegen in de Bergstraat, No. 2, de Pakhuizen kan dadelyk en het Huis met den 1ste van de aanstaande maand worden aanvaard.—Te bevragen aan het Kantoor van dit Blad.

TE HUUR.

EEN boven en onder Pakhuis, gelegen op het Looyersplein.—Te bevragen aan het Kantoor van dit Blad.

VOOR ALGOA BAAI.

DE Snel zeilende Schoener *Conch*, T. COBEAN, Kapitein, dit vaartuig is nu voor den ontvangst van lading gereed en zal zonder verwyl worden verzonden. Voor vracht of passagie addresseere men zich aan

JAMES SMITH, Kasteelstraat.

UITGEBREIDE VERKOOPING,
ZONDER RESERVE,
OP AANST. DONDERDAG MORGEN, DEN 17 DEZER.

DE Ondergeteekende van voornemens zynde om de Kolonie binnen kort te verlaten, zal het restant van zynen handelsvoorraad, uitverkoopen, bestaande in tafelmessen en vorken, Scheermessen, zak en pennemessen, scharen, naalden, vingerhoeden, koffymolens, eenige weinige paren goede pistolen, teekingdoosjes, dames werkdoosjes van onderscheidene kwaliteiten, houte en Brittannia metale snuifdosen, snuif, Macassar olie, zeep en andere reukwaren, halssnoeren, zwarte potlooden, lak, uitmuntende penneu; harmonicas, gemeene horologie sleutels, kachetten, enz. enz. portofolios, reisdoosjes, redicules, kamaten, segarkokers, wit en gekleurd garen, poppen, theepotten, wandelstokken en pypen, "percussion caps" en vuursteenen.

Een zeer groot assortement glaswerk, spiegels van onderscheidene groote in Mahonyhoute lysten, fraaye glas en alebaster schoorsteen ornamenten, vergulde bierglazen in zetten.

Linnen, katoene gordyn franjes, kousen en gekleurde sokken, doeken van onderscheidene soorten gewasd doek.

Groene Zwitsersche kaas, anchovisch, beste azyn, haringbrood suiker, jenever in kruiken en kisten, beste Europische tuin zaden, daar men voor in staat dat dezelve groeijen zullen.

Eenige weinige mooiye kandelaren en Pendules, en eenige Duitsche en andere boeken en eene verscheidenheid andere goederen.

Ter zelfder tyd zal worden verkocht voor rekening der Assuradeurs 1 kasten zwarte manshoeden, 1 kast mooiye dames hoedjes, en een kas linten, meer of minder door Zeewater beschadigd.

C. A. BRINK.

VERKOOPING
AND. BRINK Dz.

OP Zaturdag den 19 dezer op de plaats van den Veldkornet F. VAN SCHALKWYK van 20 Trekossen en Koeyen; 7 Paarden, 51 Bokken, 1 Ossewagen kompleet, 1 stel Tuigen voor 8 paarden 1 Ploeg, enz.

EDWARD MOORE, Bode.

NB. Drie maanden Crediet zal onder goede Secureteit worden verleend.

Latynsche Schoolfonds.

DE Teekenaars der Rekwesten aan het Gouvernement, waarby verzocht is geworden, om het Fonds der Latynsche School met dat van het Z. A. Athenæum te verbinden, worden uitgenoodigd om op WOENSDAG den 16 dezer aanst. ten 10 uren 's voormiddags, in het Zendelings Gesticht, No. 83, Langestraat, byeen te komen, ten einde het antwoord van het Gouvernement ontvangen in overweging te nemen.

Den 10 Mei 1832.

OP DINGSDAG den 22 Mei aanstaande, zal de Ondergeteekende publiek laten Verkoopen aan de Pampoenekraal, by de Heer MOCKE.—Een Honderd en Zestig extra zware vette Slagt- en Trekossen en Koeyen.

Cradock den 20 April 1832.

G. A. MARTIN.

GOEDKOOP WINKEL.
R. MILLER.
KLEEDERMAKER, HOEDEN EN LAKEN VERKOOPER.

VERZOEKT de Inwooners van de Stad en Buiten Districten, eerbiedigly ktebergten dat hy zyne Winkel geopend heeft No. 3 Kerkstraat, hoek van de Burgstraat, naast het Vendu-Kantoor van den Heer JOHN BLORE, alwaar hy eene uitgezochte Voorraad Goederen heeft om zyn werk op de respectabelste wyze voortezetten. Hy neemt verder de vryheid er by te voegen, dat zyne kennis aan de laatste modes hem aanmoedigt te hoopen, dat hy in staat zyn zal om alle voldoening te verschaffen aan die Heeren die hem met hunne orders vereeren.

Kerkstraat, Hoek van de Burgstraat, den 4 Mei 1832.

VERKOOPING.

CORNELIS BRINK, Cz. zal op Zaturdag den 26 Mei 1832, op de plaats van JAN BIERMAN, aan Zwartland verkoopen, 2000 extra vette Hamels.—Crediet tot de laatste February 1833.

AND. BRINK, Dz.

VERKOOPING VAN VEE.

CORNELISH. OLIVIER, C. van Graaff-Reinet, zal op Woensdag den 16 Mei, in het Zwartland, op de Plaats van S. BASSON aan Dieprivier, per Vendutie laten verkoopen, 250 extra vette Beesten, waaronder zyn 50 Koeyen, 30 Slagtbeesten en 170 Trek- en jonge Ossen, waarby 4 spannen zwarte geleerde Ossen zyn, zeer geschikt voor de Bovenlanden.

NB. De Verkooping zal zeker op de hierboven bepaalden dag plaats hebben.—*Zegt het voort.*

CHRISTOFFEL HENDRIK OLIVIER van Graaff-Reinet, zal op Mandag den 14 Mei eerstkomende publiek ter plaatse van den Heer JAN UYS, Pampoenekraal, laten verkoopen 400 stuks Beesten waaronder zich bevinden slachtossen en vet koeyen, alsmede 150 bastaard Vaderlandsche ossen, allen gleerd.

Een ruim crediet zal worden verleend,

Graaff-Reinet 17 April 1832.

LEVERING VAN VLEESCH EN LEEVEND VEE.

DE Ondergeteekende bied aanom de Kapiteins van Schepen aan het Huis van THOMSON, WATSON & Co. geconsigneerd te voorzien, met verschen gezoute vleesch, levend Vee, en geperst Hooi, enz. tegen de laagste pryzen, en zal hen tien pCt. disconto tegen kontant betaling toestaan, zynde dit de gewone Commissie welke de ovengem. Agenten van zyne rekeningen aftrekken.

J. VAN REENEN, Fz

Kaapstad, Hal No. 3. 4 Feb. 1832.

BOTER, ZEEP, KAAS ENZ.

NU geland wordende van de "Couch," eene versche voorraad van bovengemelde Artikelen, en te Koop voor lage pryzen by

J. R. KERDEL, Heerstraat No. 87.

UITGEZOCHTE LIKEUREN.

ONLANGS uit Hamburg ingevoerd en te koop aan het Pakhuis van de Ondergeteekende, een klein maar uitgezocht assortement van de meest gezochte likeuren, als Eau d'Or, Curacao, Perfait d'Amour, Crème de Noyeau, en de Menthe, Anisette, Huile de Roses, de Citrons en de Canelle. Italiaansche likeuren, als: Maraskino, di Zara, en Rosalio di Bologna, alsmede syroop van frambose azyn, enz.

W. & F. SILBERBAUER.

OP ZATURDAG MORGEN den 12 dezer, zullen op de Stadsmarkt te koop zyn, een troep extra vette Schapen, zoo als in lang niet is aangebragt geworden, voor zeer billyke pryzen, by groote en kleine kwantiteiten. Te bevragen in de Breestraat, No. 26, by

S. BRINK.

PUBLIEKE VERKOOPING,

Op Dingsdag aanst. den 15 dezer.

ZAL eene uitgebreide binnen Vendutie worden gehouden, aan de Vendu-Kamer van den Heer C. W. ADAMS, Heereagracht, van eene hoeveelheid Kousewaren en Modekramerijen, ontvangen per *Hardings*, direct van Liverpool. Het geheel zal zonder reserve worden verkocht.

D. & B. PHILIPS.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP Vrydag den 18 dezer, zal door den Ondergeteekenden aan het huis van de Heeren WOLFF & BARTMAN, eene Verkooping worden gehouden, van een uitmuntend assortement Pendules, met en zonder Muziek, Dames Werkdoosjes met Muziek, Glaswerk van alle soorten, Schoorsteen Ornamenten, Kandelaren voor 4, 6, 8 en 12 kaarsen, en vele andere artikelen, te veel om te melden.

ERNST LANDSBERG.

NB. De goederen kunnen eenige dagen voor de verkooping aan het huis van de Heeren WOLFF & BARTMAN worden gezien.

KENNISGEVING.

ALLE vorderingen tegen den Boedel van wylen P. M. RINO, moeten ter dadelyke vereffening aan den Ondergeteekende.

GESTOLEN OF VERDWAALD.

OP den 15 April van des Ondergeteekendens plaats de 'Drooge Vallei' geleegen achter de Groene Kloof, eene groote ligt bruine Merrie, met een s ip aan de regter oor, en drie witte plekken aan de regter zyde van de hals, en een holte op de schoft.—Die voornoemde merrie terug bezorgt zal een goede belooning genieten.

J. C. GNADE.

OP den 19 dezer, zal aan de Pampoenekraal worden verkocht, 200 stuks vee, bestaande in slagt koeien en slagt ossen, geleerde en ongeleerde onge ossen, allen extra vet, zoo als er in jaren herwaards niet zyn opgebragt. Een lang crediet zal worden verleend.

FERDINAND KUILER.

BY den Ondergeteekende No. 34 Boomstraat, is te koop, zyn Slavenjongen, 'Carel,' van de Kaap, een Zadelmaker, alsmede een Engelsche Kap Chais en Tuigen, en Kaapsche Tentkar, en een halfsleten Openwagen.

Een Kindermeid te huur.

Kaapstad den 9 Mei 1832. W. J. KLERCK.

OP den 15 April ll., is door den Ondergekenden gezonden, om eene Merrie in zyne buurt optezoeken, zyne kleine Slavenjongen, van deszelfs uithoek geboortig, genaamd 'Jacob,' doch door de wandeling bekend onder den naam van 'Zwartland,' hy is 15 jaren oud, klein en schraal van postuur, en gelykt compleet naar een kleine Mosambieker, met den opslag zyner oogen niet by eenigzints zoet scheel, hy was gekleed in een nieuw karsaai baatje, met blauwe baai gevoerd, een geruite hemd, en dito doek op zyn hoofd, rydende op een klein reun Paard, met een kleine oude Engelsche Zadel, en een oude Toom zonder kneelband, doch tot hiertoe niet terug gekomen, een ieder by wien hy mogt aankomen of ontdekt worden, wordt zeer vriendelyk verzocht, om hem in een der Gevangenissen of by den Ondergeteekende te bezorgen, die de kosten daarvan in dank zal voldoen. Men wordt ook bekend gemaakt dat hy in zyn doen en laten zeer listig plag te handelen en bekend is voor een platje.

Koeberg, den 5 Mei 1832. JAN H. THEUNISSEN.

VAST GOED TE CRADOCK.

DE Heer S. P. M. DE BEER, van Cradock, biedt uit de hand, op zeer goede Conditie, te koop een Onbebouwd Erf gelegen in het midden van 't Dorp Cradock; te bevragen by den Eigenaar, of aan de Kaapstad, Walestraat No. 59, by

P. J. ROUX, Pz.

TE HUUR,

2 Boven Pakhuizen, gelegen op de hoek van de Loop- en Kortemarktstraat. Deze Pakhuizen niet alleen geschikt zynde voor een Koopman, doch kunnen ook dienen tot berging van Graan, enz.

Men addresseere zich by den Eigenaar in de Loopstraat No. 35.

OVERLEDEN.

OP den 28 Aril, overleed tot onze grootste droefheid, na een smertelyk lyden van zeven maanden, onze geliefde Dochter MARIA ELISABETH MAGDALENA, in den ouderdom van 8 jaren en 2 maanden, gevende door dezen aan nabestaanden en vrienden kennis.

Clan William den 5 Mei 1832.

C. C. BRESLER.
SUSANNA BRESLER, Geb. KOTZE.

BELGIE.—*Huis der Lords 26 January.*

De Hertog van Wellington zeide, de Koning van Holland versocht den Edelen Graaf (Grey) om het tractaat weder in overwegingg te nemen, het was geen tractaat van tusschenkomst of bemiddeling, maar van tyrannische beslissing. De partyen waren niet opgeroepen om hun vonnis aantehoren, voor dat het verklaard was van beide zyden bindende te zyn.—De Edele Graaf zeide dat geheel Europa met hem eens was. Frankryk had zich echter tegen arbitragie verklaard, (hoor.) Welke andere mogendheid van Europa zal dit eene zaak van arbitragie noemen? (hoor.) Wanneer Engeland Holland afvalt of opgeeft, dan wist hy, dat het overige gedeelte der wereld naar haar zal pikken. Hy verzocht den Graaf Grey om de byzondere daad van hem (de Hertog) aantewyzen, welke zyne opvolgers in verwarring of moeyelykheid zoude hebben gebracht (hoor.) Hy had Polignac nimmer lof toegezwaid (toejuichingen van de oppositie party.) noch zy maatregelen verdedigd, zoo als nu de mode was met Franse staatkunde te doen. Het tractaat van 1814 had de vrede in Europa tot nu toe bewaard, met uitsondering van Griekenland en Turkeys, en onder dit tractaat maakte zyne Lordschap nu de onderhandeling (hoor.) Zyn (des Hertog van Wellingtons) Gouvernement had geweigerd om de Suspensie van vyandelykheden te gharanderen, want zy wisten, welke de gevolgen zyn om eenen oorlog te beginnen, ten einde vyandelykheden te suspenderen (gelach!) Hoe kan Holland gedwongen worden om de vyandelykheden te staken? Door eene blokkade van hare Havens? En echter hebben neutrale Mogendheden geen regt om te blokkeren. Dit noemt men eene onpartydige schikking! Frankryk had beloofd om België te voorzien van al het gene zy nodig had en de Conferentie heeft haar hare onafhankelykheid geschonken. Daarop verscheen Protocol 12. Holland nam hetzelve aan. De conferentie verklaarde hetzelve als onherroepelyk en Frankryk gaf aan hetzelve eene volkomene toestemming. Indien men hierop had blyven staan, dan zoude België zeker ook daarin toegestemd hebben. Een brief van eenen Edelen Lord in België toonde aan dat een zyner grootste oogmerken, waarom hy zich aldaar bevond, was, om de electie van Leopold tot stand te brengen, ofschoon de edele graaf (Grey) ontkende eenig deel in die electie gehad te hebben. Het Succes dier electie was oorzaak van het abandonneren van Protocol 12. Wanneer Koning Leopold onafhankelyk was van Frankryk zoowel als van Duitsland en England, dan moge hy het karakter van eenen onafhankelyken Souverein bewaren, (hoor) Luxemburgh was aan België beloofd, wanneer zy Leopold wilde aannemen. De Koning van Holland had genoeg provocatie en beledigingen voor den oorlog ontvangen, Leopold had gezworen, bezit te nemen van Landen, die lang in bezit van Holland waren. Hier was eene verbreking van goede trouw. De Crediteuren van het Hollandsch Gouvernement wilden gene Belgische seeuriteit voor de schuld aanneemen, ten zy men deselve door England guaranderde voor de betaling. De schuld inderdaad moest betaald worden door Holland, en door Engeland geguarandeerd worden dat België deszelfs divident (of aandeel) zoude betalen. (hoor! hoor!) Dit land, ofschoon een der vyf Mogendheden, was niet slechts voor een vyfde, maar voor het geheel verbonden (hoor! hoor!) Er was geen acte van het Parlement om op deze guarantie aantedringen;—maar indien de Koning naar het Parlement ging, zeggende, ik heb de betaling van het geld geguarandeerd, en ik verlang dat gy my in staat stelt om dit te doen, hoe kon dan het Parlement te werk gaan? De navigatie van de Schelde was toegestaan, zonder voorkennis en tegen den wil van Holland en in eene valsche constructie van het tractaat, welke toestond dat alle bevaarbare rivieren vry zullen zyn, maar dat hunnen aan die gunen zouden voorbehouden worden, door wien deselve gegraven waren. (luide toejuichingen) België had nimmer om zoodanige vergunningen gevraagd!—zy waren de vrywillige edelmoedigheid en generesiteit van Engeland. De passagie door Maastricht, behoorde niet aan Holland voorgeschreven maar overgelaten te worden als een punt van onderhandeling en overeenkomst. Holland had zeven millioenen voor België betaald, een millioen schadevergoeding aan Sweden, en twee millioenen voor vestingen. Zy heeft zekere landen voor drie millioenen verkocht, om haar hierin behulpzaam te zyn. Had het Huis het regt om de onregtvaardigheid die men tu stand te begaan, te sanctioneren?—Er was een gerucht van vreemde oorlog in een land en van burger oorlog in het ander. Hy ontkende beiden. Hy beweerde dat het systeme, welke men nu volgde, waarschynlyker was om vreemde oorlog te vermeyden dan eenig ander;—en hy was ook van opinie, dat het systema, welke men in de andere zaak volgde, meer waarschynlyker was om burger oorlog te weeg te brengen. Hy verzocht Hunne Lordschappen, om door deze bedreigingen van oorlog niet genarmeerd te zyn. De nederige Individu, die hun adresseerde, had eene even groote begeerte om den vrede te bewaren als iemand anders, en gaf naar zyne opinie den rand aan de hand welke weg men inslaan moest, om dit te weeg te brengen.—*Allen 20 Jan.*

(*Uit de Cerneen, van 3 April 1832.*)

In eene Byeenkomst van Planters, Koopmeden, en andere personen, belanghebbende in, en in betrekking staande, met de Kolonien Trinidad, van Engelsch Guiana, van Sneek aan zan de Kaap de Goede Hoop, en de Mauritius, [illegible] het Hoof aanhet Vermoeden heeft dat er eene Nieuwe Order van Zyne Majesteit in Rade staat gepubliceerd te worden, ten oogmerk hebbende de vereeniging der verschillende wetten in de Kroon Kolonien sedert korten tyd gepubliceerd ter verbetering van den staat der slaven; welke Order wetgevende bepalingen bevat, die niet alleen onbestaanbaar zyn met de regten van eigendom, zoodanig als die door het Parlement in 1823, zyn erkend geworden, maar die tevens ook eene menigte van zwarigheden en inconvenientien in zich bevatten en aanbieden, welke nog gewigtiger en zwaarder zyn dan de Orders in Raden, in 1824 en 1830 uitgevaardigd, die hadden behoren beschouwd te worden, als besluitende in alle derzelver uitgestrektheid het grondbeginsel, door het Parlement in 1823, betrekkelyk de verbetering van het lot der slaven, aangenomen.

De Byeenkomst verklaart, dat zy zich niet onthouden kan alle hun leedwezen en droefheid uittedrukken, door te zien dat men, op een oogenblik dat wesen is dat alle de Kolonien zich in eenen gevaarlyken staat van gisting en fermentatie op het denkbeeld komen kan, om zoodanige order uittevaardigen,—op een oogenblik dat de Kolonien byna tot wanhoop vervoerd zyn, zoo wel door de commercieelen tegenspoed, waaronder dezelve bezwyken, als door de volstrekte uitteloosheid van alle tegenspraak om hulp, om welke zy zich naar het Moederland geadresseerd hebben.

Dat indien men de West Indische Kolonien beschouwt, als bezittingen, welke voordeelig zyn om voor de kroon bewaard te worden, dan geen plan van verbetering der zeden en het karakter van hen, die de grootste menigte van de bevolking uitmaken, eenig succes kan beloven, indien hetzelve niet als deszelfs basis bevat, zoodanige als die der Ingezetenen, zonder medestemming en medewerking van welke, gene voordeelige verandering kan ten uitvoer en te weeg gebragt worden; hebbende zy eene innerlyke overtuiging van de mogelykheid en krachtdadigheid van deszelfs uitvoering; en in de opinie van de Byeenkomst is de ontworpen Order in Rade, gemaakt om die medewerking tegen te gaan, daar deselve uitsluyten en herisping veroorzaakt, daar, waar het vertrouwen alleen niet behoorde opteholden te bestaan, en door den Slaaf uit het werk en de diensten te nemen of te sluiten, die hy aan zynen Meester verschuldigd is;—terwyl, integendeel nieuwe verpligtingen en verwoestende en ruineuse belastingen op de Meesters of Lyfheeren gelegd zyn, onder de strengste straffen.

De Byeenkomst verklaart, dat, zonder zich by hare aanmerking in het breede over de opgenoemde Orde in Rade te begaan, zy gelooft dat het plicht is om op de allerplegtigste wyze te protesteeren over het grondbeginsel van de magt welke zich de Koning in Rade aanmatigt, om over het algemeen Ordonnantien uittevaardigen, die de regten van een eigendom, verkregen en bezeten uit krachte der wetten van het Koningryk, violeren en verkragten, en dit daarenboven zonder eenige achting voor de Constitutie en de wettige regten van iedere Kolonie afzonderlyk,—en onafhankelyk, van de violatie van alle regtvaardigheid, voortspruitende uit eene tusschenkomst, die even willekeurig is, beschouwt de Byeenkomst het in het byzonder als tegenstrydig met eene wyze staatkunde, om in eene wet te omvatten en te begrypen, de regulatien gemaakt voor landen, die zoo veel en kenbaar onderscheid in derzelver plaatselyke omstandigheden, in de soort en manier van derzelver cultuur en in den oorsprong en constitutie van hunne wetten, hebben en vertonen.

De byeenkomst beschouwt het als noodzakelyk, om eene formele protestatie te preparen, welke in het algemeen alle de argumenten tegen de verkragting en violatie van den eigendom, welke de versoekschriften en aanmaningen in het jaar 1830 aan het Parlement gepresenteerd zal bevatten,—kortelyk zal der halven en vooral alle de objectien welke men tegen de order in questie inbrengen kan, door aantemerken, dat dit Protest van zoodanigen aart behoorde te zyn, dat alle de genen die hunne namen onder hetzelve plaatsen, niet eenigzins konden beschouwd worden, door aanrading of anderzins te hebben gehandeld, zoo als het grondbe

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 11 MEI 1832.

ONZE Lezers hebben in een vorig Nommer den inhoud der *nieuwe Slaven order in Raade* gezien, welke wy getrokken hebben uit de *Anti-Slavery Reporter*, (Rapporteur tegen Slaverny) een Maandwerk in Engeland gepubliceerd wordende, en welke order bestemd schynt voor alle Kroon Kolonien, waaronder de Kaap ook behoort. Doch of zoodanige order alhier reeds aangekomen is, weten wy niet. Dan dit weten wy,—en wy zouden de beschuldiging van te veinsen niet kunnen ontgaan, indien wy zouden willen voorwenden, dat op dit stuk of onderwerp het *publiek* gevoelen *alhier* ons onbekend was,—dat die order zoo als die daar wordt voorgesteld, Clausulen en Artikelen bevat, welke op deze Kolonie van toepassing te willen maken, de grootste onregtvaardigheid en onbillykheid zou de zyn. Want aan den eenen kant is het eene bekende daadzaak, dat wat byvoorbeeld het *eten* of *voedsel* aangaat, onze Slaven over het algemeen meer voedsel van hunne Lyfheeren bekomen, dan aan dezen, in voormelde order wordt opgelegd;—terwyl aan den anderen kant aan de Lyfheeren wederom zekere verpligtingen, voorschriften en naarkomingen worden voorgeschreven, die ons het regt geven om aan alle bevoegde beoordelaars, alle *onpartydige* Menschen, die hier lang genoeg in ons Land zyn geweest, om over den Staat van Slaverny alhier te kunnen oordelen, ernstig aftevragen; of zy de mogelykheid en uitvoerbaarheid daarvan in ons Land kunnen berekenen en het Publiek willen aantoonen? En, of zy hiertoe in staat zyn, zonder dat zy to gelyker tyd, de verbaaste en snelle ruine van onze arme en reeds met drukkende lasten zuchtende Kolonisten, zullen ontdekken en voor zich berekend vinden;—zonder dat zy tegelyker tyd zullen bevinden, dat de ondergang der Kolonie en de bitterste armoede en ruine der Ingezetenen van dit Land, de slot som van hunne berekening zal zyn?

Wanneer wy de aanstelling van Voogd zoo als die alreeds by de eerste Ordonnantie is geschied in derzelver grondbeginzel beschouwen, dan moeten wy erkennen dat, naar ons oordeel reeds by de eerste aanstelling van zoodanige persoon, eene inbreuk is gemaakt op het regt van eigendom, dat door de wetten daargesteld, erkend en beschermd is geworden;—en in vergelding voor welke bescherming van eigendom even als alle andere soorten van eigendom, de Eigenaar, als Lid [illegible] bevindt, worden tot ondersteuning van den beschermer zyner eigendommen opbrengt. Wordt hy in de vryheid van het *gebruik* of *bestier* van zyn regt over zyn eigendom, zonder dat hy van dat regt ten nadeele van de Maatschappy *misbruik* maakt gestremd, dan houdt alle denkbeeld van *privaat regt* of eigendom in eene Maatschappy te bezitten, op;—ja, dan kan het woord *privaat eigendom*, gerust als hersenschimmig uit alle Burgerlyke Wetboeken gewischt worden. Wat hebben wy met een Voogd te doen.—Een ieder moet verondersteld worden de beste Beschermer of Voogd van zyn eigen goed of eigendom te zyn; en dat niemand zoo goed als hy zelve zyn goed op behoorlyken prys weet te stellen en te waarderen. De daad immers zelve, om eenen anderen over myn goed te zien aanstellen, om het te beschermen; veronderstelt eene ongeschiktheid in my zelve, het zy wegens minderjarigheid of zinneloosheid, het zy wegens bewezene schuld van misbruik of kwalyk gebruik van zyn regt of goed. Doch alle deze dingen mogen nimmer gepresumeerd, maar moeten eerst bewezen worden. Want een ieder moet voor *braaf, goed, geschikt* en *onschuldig* gehouden worden tot dat men het tegendeel van hem bewyst.

Wy willen voor het tegenwoordige niet veel meer zeggen, om vry te blyven van de blaam als of ons geschryf de gemoederen mogt opwinden. Wy zullen daarom voor eerst de Correspondenten zelve over dit onderwerp meer byzonderlyk laten uitweiden.

Wy verzoeken de aandacht van onze Lezers tot den brief van Koeberg.

WYN DEPOT.

Extract uit eenen brief van den Heer G. ROBB, *gedagteekend den* 1 *April* 1832.

"De Wynen van het Wyn-Depot zyn byzonderlyk goedgekeurd, en voor meer dan £1,000 was daarvan reeds verkocht, voor dat ik van Sydney vertrok, tegen eene generale prys van £13. 10. 0. per pyp. sommige voor £16. Gene andere Wyn uit de Leda was verkocht, behalve die van de Vos, en zal ook niet verkoopbaar zyn, tot dat die van het Depot zal verkocht zyn, daar die zoo byzonder goed wordt gekeurd."

UIT DE GOUVERNEMENTS GAZETTE VAN VRYDAG DEN 7 APRIL 1832.

BERIGT.—De Landlieden en anderen die langs de Zoutpannen aan Jan Biesjes Kraal moeten passeren, worden versocht zich in het vervolg te bepalen by den weg, welke zy zullen vinden aangewezen door behoorlyke Borden, opgerigt aan de drift en langs andere gedeelte der Paaden op dat eigendom, op authoriteit van Zyne Excellentie den Gouverneur.

Uit Brieven zoo van de familie als van den

Wel Eerw. Heer KAUFMANN, per de "Magnet" ontvangen, hebben wy met innerlyke droefheid en deelneming het afsterven van den Wel Eerwaarden Heer C. H. F. HESSE, Superintendent te Hoya, in het Koningryk Hanover, vernomen; de achting en vriendschap welke deze zoo hoog geschatte Leeraar genoot van elk die met zyne beminnelyke hoedanigheden en deugden bekend was, tydens zyn verblyf in deze Kolonie, maar meer byzonder van zyne gemeente in deze Hoofdplaats, voor wien hy altyd een warme vriend was zal een overtuigende blyk zyn, dat ware deugden en goede hoedanigheden en door den Lutheriaan alhier en de Zuid-Afrikanen in het algemeen op hoogen prys kan worden gesteld, want wend u tot zyne Kerk en ziet zy treurt, vraag zyne ledematen, familie, en vrienden, en zy zeggen 't u als uit eenen mond "onzen Ouden Vriend is ontslapen."

Origineele Correspondentie.

Aan den Redakteur van de Zuid-Afrikaan.

Mynheer.—Uit uw Blad van den 27 ultimo hebben wy met diep leedwezen ontwaard, dat de Slaven Ordonnantie die op den 9 Augt. 1830, alhier is gepubliceerd, doch waarop nimmer in zyn geheel is geagteerd geworden als bevattende een aantal voorzieningen, niet alleen regtstreeks strydig met de wezentlyke belangens der Volkplanting, maar daarenboven geweldig aanlopende tegen regten billykheid, en waarvan de eerste poging om dezelve te handhaven, toen ons geheel land zoo zeer in rep en roer heeft gebragt, en de gemoederen algemeen tot die hoogte opgewonnen, dat alleen door eene tydige toegevelykheid en inschikkelykheid van de kant der Koloniale Regering is voorgekomen, dat men tot gene uitersten is gekomen; dat diezelfde Ordonnantie thans staat vervangen te worden door eene Order van Zyne Majesteit in Rade, van 2 November 1831, volgens de door u aangehaalde uittreksels uit het Maandwerk de "Anti Slavery Reporter" getrokken; in welke Orde niet alleen gene der bedoelde wezenlyke bezwaren zyn opgeheven of uit den weg geruimd, maar daarenboven met een aantal bepalingen vermeerderd heeft, die uit hoofde van derzelver ondoelmatig en ongerymdheid ons lang hebben doen twyfelen of dezelve Order alleen een uitvloeisel kan zyn van diepe onkunde aangaande den waren toestand dezer Volkplanting en de behandeling onzer slaven, dan of zy tevens voortkomt uit eene kwaadaardige begeerte, om ons reeds zoo diep gezonken land nu op eens geheel tot zynen val te brengen.

Wy zeggen u dank, Mynheer de Redacteur, voor de tydige mededeeling in uwe bovengenoemde Courant; en hoewel wy niet twyfelen of die uittreksels zyn met alle naauwkeurigheid vervaardigd, zoo hebben wy echter by eene herhaalde lezing en overdenking van ieder artikel, alle reden om te blyven twyfelen of men ooit de onvoorzigtigheid, hebben zal, zoodanig eene Monstreuse Wet hier aftekondigen; en nog meer of er iemand zal gevonden worden, die de razerny zoo zeer zal bezielen, om slechts de geringste poging tot de uitvoering dier Wet aan te wenden. Hoe weinig wy ook bekend zyn, met het beschreven regt, zoo hebben wy toch ook als de eenvoudigste menschen een natuurlyk en ingeschapen gevoel van Regt en billykheid, en dit zeg ons met luider stemme, dat de bedoelde Orde in Rade, wanneer dezelve hier werd in werking gebracht, aan alle regt en billykheid den boden zou inslaan;—dingen die zedelyk onmogelyk zyn van ons zou vorderen; ons geheiligd eigendoms regt zou verkragten, onze veiligheid als huisvaders en burgers belagen, en eenen [illegible]

Wy hebben gene gelegenheid, noch bezitten wy de nodige bekwaamheid om de schadelyke en verderflyke strekking, van ieder artikel wydlopig of klaar en duidelyk genoeg in geschrifte te stellen, als zynde iets dat zoo zeer van onze gewoone dagelyksche bezigheden afwykt. Doch daar een ieder Kolonist nevens ons deze zelfde bezwaren moet inzien, en gevoelen, blyft eene wydlopige ontbinding daarvan onze in de Regten bedrevenen Landgenoten aanbevolen, aan wien deze taak dan ook beter past, en van wien wy mogen hopen en des noods verzoeken, dat zy zich daarvan ten besten hunnes Vaderlands zullen gelieven te kwyten.

Eenige vlugtige aanmerkingen hebben wy ons echter niet van kunnen onthouden, en wy zouden ons zeer moeten bedriegen wanneer deze niet alrede onzen geeerbiedigden Gouverneur zullen overtuigen, dat de bedoelde Order van Z. M. in Rade alhier onuitvoerbaar is, en dus, dat wanneer eene gelyke Order of wet voor deze volkplanting mogt worden vervaardigd, en hoogst denzelven mogt gelast worden, dezelve alhier in werking te brengen, de minste poging van de zyde der Regering om daaraan de hand te houden, of om dezelve met den sterken arm te onderdersteunen, de schroomlykste gevolgen naar zich slepen zou, en dat de Kolonisten dus billyk verwachten mogen dat hoogst dezelve zich het afkondigen dier beveling zal onthouden.

ART. 8 tot 11, zyn onbestaanbaar en onregtvaardig en niemand die zyn huisselyke rust en veiligheid lief heeft, zal zich daaraan onderwerpen, of toelaten, dat eenige beampten zonder zyne toestemming zyn huis binnen treed, ten zy vooraf van een Decreet des regters voorzien.

ART. 12 tot 14, stelt den Eigenaar aan menigvuldige kwellingen en moeiyelykheden bloot, en terwyl het aan den slaaf alle mogelyke middelen gemakkelyker maakt, om eventueele klagten tegens zynen Lyfheer te kunnen inbrengen en waar tegen nooit eenig weldenkend mensch zich zal willen verzetten, weerhoudt zich de Wetgever aan den anderen kant om den slaaf te straffen van ongegronde klagten, tegen zynen lyfheer intebrengen. De Voogd behoorde dus de bevoegdheid te hebben, slaven die ongegrond klagen, te doen tuchtigen zonder tusschenkomst van den Magistraat.

Art. 15 tot 23. Doen ons van de genade of ongenade van den Voogd afhangen—die met den Slaaf maar een belang heeft en te zamen eene party uitmaakt,—en een der partyen met een regterlyk gezag te bekleden, zoo als hier de Voogd wordt gedaan, waameer hy de bevoegdheid krygt om zelf eventueel een decreet van apprehensie uittevaardigen, is wreed en gruwelyk, en kan in een land daar men waant regt en geregtigheid te willen hanhaven niet geduld worden.

Tegen de bepalingen die in Art. 43 tot 103 vervat zyn, hebben wy reeds by vroegere gelegenheden gegronde bezwaren ingeleverd, deze blyven noch bestaan, en er kan dus niet zoo als die thans zyn aan voldaan worden.

De bepalingen omtrent de werkuren, kunnen zelfs met den besten wil niet worden nagekomen. De veld arbeid hangt veelal van wind en weer af, op den eenen tyd meer, op den anderen tyd minder inspanning, de Boer zoo wel als zyne Vrouw en Kinderen, moeten zich daaraan onderwerpen aan den Boer, dus moet eene graad van discretie gelaten worden, zonder welke hy zyne boerdery niet zoude kunnen gaande houden; zoo ook geniet de slaaf gewoonlyk twee uren rust gedurende den dag, maar in den oogsttyd van drie tot vier uren. Wanneer de ontwerpers der bedoelde order bekend waren geweest met den aard van den arbeid die [illegible] Kinderen beneden 14 jaren, gewerkt werd zoudan [illegible] uren voor hen niet op zes uren hebben bepaald. De [illegible] Kinderen worden hardig te lyden, of om het afgesneden graan, en hoopjes te brengen, al worden kinderen onder de 14 jaren [illegible] dan zes uren hiermede bezig gehouden, is zulks niet te bekrachtigen bewareud. De Landman ondervindt dit aan zyne vrouw en eigene kinderen, die hy veelen uit gebrek aan handen dit werk zelven moeten verrigten; ook behoort men niet uit het oog te verlieren, dat deze werkzaamheden met de andere in verband staan, en eene staking van den eenen, den anderen zouden ten gevolge moeten hebben.

Aangaande de voeding en kleding krygt de slaaf voor deze wel geene erkentelykheid, zoo de Lyfheer geen stipptelt daaraan bield. De slaaf krygt hedende van [illegible] per dag, zoo als in die wet is bepaald, omtrent een pond vleesch, een baring of iets anders en in evenredigheid van 2 tot 3 lb. brood, brood, behalve toespys en in den Oogst van 1 tot 1½ Bottel Wyn.

Wat de kleding aangaat geniet de slaaf meer dan dubbeld de waarde van het geen hy de wet wordt bepaald, en zyne kleding stukken zyn van eene duurzame stoffen, wolle of ligte in evenredigheid van het jaargetyd.

Nogthans blyft de bepaling omtrent de kleding een bezwaar daar die aan de Lyfheer Artikels opleg, die voor den slaaf van geen nut zyn, maar voor den Lyfheer eene geld verspelling en eenen aantal kwellingen opleveren. Waarom moet aan een slaaf jaarlyks een schoenen, een schaar en een hoedje verstrekt worden, daar den Buiteman om de 4 of 5 jaren naauwlyks een dier artikelen voor zich en zyn vrouw aankoopt?

Wat aangaat Art. 104 en 105 Het is bekend dat overal waar geneesheeren te vinden zyn, zy by eene eventueele ernstige ongesteldheid van den slaaf worden te hulp geroepen.—Zoo de lyfheer zulks al niet uit menschlieyende beginselen wilde doen, dan nog zou het eigenbelang hem ten genoegzamen prikkel verstrekken, om zynen slaaf van behoorlyke geneesen en heelkundige hulp te voorzien, want by zou anders gevaar lopen denzelven door den dood te verliezen. Hy wil dus liever van Rds. 20—30 aan Doctorsloon bekostigen, dan eene som van 15 tot 1800 Rydsdaalders, de gewoone prys van zyn slaaf in den waagschaal stellen. Maar hoe weinig onzer Buiten Districten zyn van geneesheeren voorzien! De bepaling met betrekking tot het aanbonden van eenen geneeskundigen omgezette examination na den staat des gezondheid van slaven te doen, ook daar waar gene siekten zich bevinden, is eene dier schreeuwende onregtvaardigheden, die almede geen de minste voorwendsel zelfs aan billyk of noodzakelykheid ten grondslag kan hebben.

Het spreekt immers van zelve dat de geneesheer deze bezigheid niet om niet zal verrigten. Moet het uit de beurs van den lyfheer komen, dan vragen wy welk regt kan ons verpligten kosten, die niet nodig waren, te voldoen?

Alle deze bedenkingen doen ons natuurlyk vragen, hoedanig zich de Regeering alhier ingevalle het moederland mogte eischen, dat ook in deze volkplanting eene dergelyke Ordonnantie werd uitgevaardigd, zal handelen? of zy tegen licht en beter weten aan an met zoo veele onregtvaardigheden welke in deze Ordonnantie leggen opgesloten, voor oogen en duidelyk inziende 't besluiten zal, om behulpzaam te zyn tot derzelver uitvoering, en zoodoende het hoofddoel waarom ieder Maatschappy bestaat, namelyk uitoefening van regt en billykheid en geenzins van een willekeurig gezag, alsmede de bescherming van personen en eigendommen uit het oog verliezende, de rust en veiligheid der Kolonie op spel stellen, en de ingezetenen overal tot dien graad van vertwyfeling brengen, dat zy zelfs naar middelen ten hunner bescherming zullen moeten omzien, doch waarvan helaas de schrikkelykste gevolgen aisdan ook onberekenbaar zullen zyn.

Wy hebben de eer te zyn,

Mynheer, UEd. DW. Dienaren,

Koeberg, den 9 Mei 1832.

A. J. Louw, Jz. H. A. van Nickerk. J. van Schoor, P. Louw, Az. D. J. de Villiers, Pz. S. J. van Schoor, P. T. de Villiers, Dz. J. Louw, Az. A. J. Meyburg, J. J. van der Spuy, J. H. Theunissen, M. van der Spuy J. J. van der Spuy, J. H. Theunissen, M. van der Spuy Meyburg, J. J. Kotze, Sr. J. C. Kotze, Jz. L. P. van Sittert, H. Louw, A. P. Meyburg, A. W. Meyburg, P. J. Kotze, J. G. van Heladingen, J. A. van Breda, Az. P. J. Kotze, J. G. van Heladingen, J. A. van Breda, Az. [illegible] Louw, N. Mostert, Sr. M. van der Spuy, J. N. Mostert, Nz. J. J. Mostert, Nz. D. J. Theunissen, Mz. N. G. Herne, M. A. de Kock, D. G. Kotze, M. de Kock, W. A. van Nickerk, J. C. Rus, H. M. Brand, S. Malung, R. Cloete, S. S. Lombaard, W. A. Trutter, C. D. Waal, F. J. Retief, A. P. Gous, H. H. Mostert, O. T. Mostert, N. E. Mostert, H. van Sittert, D. L. de Villers, A. B. W. van Nickerk, P. A. de Necker, P. J. de Villiers, M. P. Lambrechts, P. S. Lambrechts, Hugo Amos Lambrechts, Amos Lambrechts, H. A. van Nickerk, Albert Lockas van Nickerk, Adriaan Gabriel van Nickerk, D. W. Louw, J. T. Bredenkamp, L. Dugney, M. van der Spuy, Jz. A. J. Louw, Az. G. Louw, M. L. Neethling, H. L. Neethling, H. J. Meyburg, C. W. F. Neethling, T. F. Uys, K. Neethling, P. H. W. Neethling, P. J. Schabort, H. Schabort, S. J. van der Spuy, D. G. Louw, C. Hyns, Johannes Jabes de Kok, A. Hyns, J. J. Kotse, Jr. Tobejas de Flaming, T. F. Dreyer, Fz. J. F. Dreyer, Tz. M. A. Dreyer F. G. Dreyer, A. J. Dreyer, G. A. Denicker, J. de Wit, N. Laubser, F. de Waal, P. J. de Villiers, J. A. Laubscher, E. Laubscher, M. Laubscher, J. N. Laubscher, J. H. Blanckenberg.

KIESING VAN CURATOREN.

Mynheer!—Door middel van uw Blad verzoek ik te vragen of het wettig is, zoo als dit het geval in het District Stellenbosch schynt te zyn, dat personen Circulaire Brieven zenden aan Crediteuren van Boedels die op het punt staan overgegeven te worden, zelfs voor dat de papieren in handen van den Meester zyn gesteld om het als Curator in zoodanige Boedels aantestellen?

Een persoon heeft onlangs Circulairen aan Crediteuren afgezonden om hem als *eenige* Curator aantestellen en een ander verzoekende om hem met eenen anderen aantestellen. Ik merk dit als onwettig aan, en ben van gevoelen, dat indien het op den dag waarop de Curatoren aangesteld zouden worden, bewezen wierd dat de een of ander deze gunst van de Crediteuren hadden gevordert, hy niet geadmitteerd of bevestigd moest worden, want wy kunnen deze werving aanmerken als eene overeenkomst tusschen de Insolvent en den Curator om hem niet te exponeren of iets dergelyks. Ik kan hier nog byvoegen dat niet lang geleden een zeker persoon by eenen zekeren Magistraat aansoek heeft gedaan hem toestaan eene Inzage te hebben in de schedul en lyst der Crediteuren van zekeren boedel, dat de Magistraat hem een copy van den lyst der Crediteuren heeft verleend, het gevolg waarvan geweest is dat hy dadelyk circulairen heeft afgezonden om hemzelven te benoemen, en op den dag dat de kiesing van Crediteuren zou plaats vinden, verscheen hynnet al de aanstellingen in zyne zak. Vraag.—Zou de Meester zoodanige inspectie op *zyn* Kantoor toestaan?

Ik ben de uwe,

A. B.

OVERLAST IN DE STELLENBOSCHE STRATEN.

Mynheer!—Verbeurt zy te vragen of het de pligt van den Civielen Commissaris zyn een District niet toom te zorgen dat er gene Varkens in de Straten worden toegelaten; indien gy te Stellenbosch komt, zult gy naauwlyks eene straat passeren zonder te zien dat de varkens, dezelve tot hinder van reizigers te paard, opdeven zonder dat hiervan eenige notitie genomen wordt.

Wat zoude het Gouvernement zeggen, indien het met den staat van de Stellenbosche Policie bekend was, en wat zoude het Publiek zeggen die voor deszelfs onderhouding betalen moet; deze dingen worden *horribile dictu*, beter in Frankryk bestierd.

Ik ben, Mynheer,

Uw onderdanige Dienaar, Z.

PORT ELIZABETH, 27 APRIL 1832.

Mynheer!—Daar de Stad van Port Elizabeth sterk in bezitting rykdom en handel toeneemt, en belooft om eer dat er nog vele jaren zullen verloopen zyn, voor de Oostelyke Provincien dat gene te worden wat de Kaapstad voor de Westerlyke is, begint zy reeds het verlies van haren Magistraat te gevoelen.

Gisteren bragt en Boer eene kwantiteit Producten ter Markt, die hy aan verschillende personen onder de gewone Markt regulatien vor kontant geld verkocht, een gedeelte echter naar het huis van den kooper gebragt zynde, werd, de arme Boer tot zyne groote verwondering, van de hand gewezen ten zy hy vnor de helfte aan negotie nam, het geen de Boer weigerde. Hy dacht er herstel op het Magistraats Bureau te vinden, maar vruchteloos! de Magistraat bestond niet meer. Hem wierd gezegd dat hy 20 mylen ver naar Uitenhage moest ryden, alwaar de Magistraat na woont. Op aansoek by den Vrederegter, wierd hem gezegd dat de zaak, niet tot zyne jurisdictie kwam, dus was de Boer, die wezenlyk een, aanman is, verpligt om van twee kwaaden niet het geringste maar het grootste te kiesen, dat is of om negotie te nemen, welke hy niet nodig had, of om zyn goed voor de tweede maal opteveilen, en het met een aanmerkelyk verlies te verkopen.

Het is te hopen dat dit geval de opmerking van onzen waardigen Gouverneur tot zich trekken zal, op dat eenige algemeene Regulation onder eene Ordonnantie mogen worden daargesteld (want tegenwoordig zyn dezelve alleen plaatselyk) om den Boer tegen dergelyk beslwang, dat dagelyks uitgeoefend wordt te beschermen.

Zonder my eene voorschryving aantematigen, neem ik de vryheid om het volgende voortestellen.

Ten eerste, dat de Marktmeester een man van de grootste eerlykheid behoort te zyn. Gene aanmerking op onzen tegenwoordigen wordt hier bedoeld, hy is een eerlyk opregt man.

Ten tweede dat hy een Salaris zou moeten hebben, en als Markt Magistraat benoemd worden.

Ten derde, dat alle Salaris in de Districts Kas zou moeten worden gestort, hetgeen somtyds geene geringe som bedraagt.

Ten vierde, dat de Marktmeester een man van de grootste *maatstaf*, dat daar het klaarblykelyk is hoe nadeelig zulke gewoonten voor den Boer zyn, dat hy opgehouden wordt of verpligt is om 20 mylen verder te ryden, om herstel te zoeken, en dit ten hoogste schadelyk is voor de welvaart van deze plaats, dat daarom de Marktmeester mede de Markt Magistraat zynde met de magt mogt worden bekleed om zulke geschillen dadelyk te beslissen, en dat de overtreders aan de betaling eener boete van———onderworpen zou zyn;—of het is te hoopen dat de Vrederegter zulk eene magt bekomen zal indien niet, zal het nadeel daaruit voor deze plaats ontstaande zeer groot zyn.

En nu Boeren een woord tot U! Landbouwer heft u eenigen tyd geleden eenen goeden wenk gegeven, laat u door hetgeen gy u verbeeld de hoogste prys te zyn volgens het ruil systema niet misleiden. Gy zyt de Verliezers. By voorbeeld, indien een Smous u slechts acht Rds. *kontant* voor een huid kan geven, hoe kunt gy veronderstellen dat hy u dertien Rds. met de helfte aan negotie kan geven? Hy moet het verschil van 5 Rds. op zyn goed maken. Aldus bewys ik het. Een huid van 8 Rds. kontant, waarvoor twee baftas kuppen worden gekocht maakt 8 Rds. Ruil systema een huid 13 Rds. twee baftas 14 Rds., zoo vindt gy dat de Smous 1 Rdr. wint, en de Boer ontvangt in den daad maar 7 Rds. voor zyn huid. Andere Artikelen in evenredigheid.

Indien een dergelyk geval weder onder dit ongegronde systema gebeurt, zullen de namen openlyk worden bekend gemaakt, en indien voor het Hof gebragt zullen de procedures worden gepubliceerd.

VERITAS.

AAN DE LANDBOUWERS.—No. 6.

Myne Vrienden!—Er is geen tyd voor eene voorrede, laten wy dadelyk aan het werk gaan; Ik veronderstel dat het Schaap in de omheining (of zoo als wy het noemen schaapskooi) gewasschen is, maar hebt gy gezorgd dat het asch water geheel schoon en doorschynend was? Er kan een gat in het laken of in de zift geweest zyn, en indien eenig gedeelte van de asch verloren gaat, en zich met de Wol vermengd, zal dit dezelve zeer beschadigen; de Vrouwen van deze Kolonie houden zich by de goede oude gewoonte om flanelle rokken te dragen, leent een van uwe vrouw, dochter, of vrienden, (indien er een gat in dezelve is, is de vrouw een slons,) plaats dezelve dubbeld over de balie en laat het aschwater er doorloopen; indien zy kwaad zyn en weigeren om te leenen, belooft dan dat gy hen eene nieuwe van de eerste winst van uwe Wol zult geven, en zeg hen van mynent wege dat zy niet lang zullen behoeven te wachten. Ik ken die schelmjes wel, zy zullen schielyk eene rok op die voorwaarden leenen. Ziet andermaal in de omheining en onderzoek met uwe hand of het [illegible] in de Wol terug gekeerd is, indien niet [illegible] tyd wel gevoed te zyn.) nu wat het scheeren betreft,—de persoon die dit werk zal verrigten behoort los van leden en van eene minzame geaardheid te zyn, en niets wrevelig of wraakzuchtigs in zich te dragen; hy moet van een schaapscheerders schaar voorzien zyn, (van het gewone fatsoen indien gy het verkiest,) maar ik heb andere gezien dan die in Engeland gebruikt worden, deze schaar moet in eene schede aan een band om des scheerders nek langs zynen regter heup hangen; in dezen staat treed hy de omheining van den schaapskooi binnen en grypt een der schapen, (de oudste ram heeft gewoonlyk de voorkeur,) met zyne linker hand by zyne regter achterpoot, en laat hem aldus op zyne drie pooten uit de omheining loopen, naar eene schoone plek gronds, wanneer hy op de plaats gekomen is, trekt hy de poot die hy in zyne handen heeft naar de linker zyde, en werpt het schaap zachtjes tusschen zyne eigene beenen, laat hem los en plaats door eene regtsche beweging zyne hand onder den kop van het schaap, ligt dezelve op om op de linker heup van den scheer te rusten, vervolgens ligt hy de lip van het schaap met den vinger en duim van zyne linker hand op, om te zien of hy een vol of gebrekkige bit heeft, of een, twee of drietandige is, en ziet van welk geslacht het dier is; dit alles heeft eene hierna te ontvouwene meening; de scheerder haalt vervolgens de schaar uit de schede en houdt dezelve met de punten naar boven, ten einde de kwetsing van het dier voorttekomen, indien hetzelve worstelen of weerstand bieden mogt, vervolgens wacht hy tot alles stil is; hetgeen 2 minuten duuren zal indien men voorzigtig te werk gaat. De scheerder begint dan de vacht rondom de nek van de linker naar de regter zyde aftesnyden, het flok voor flok nemende en voorzigtig achterwaards werpende, tot dat hy op het punt der schouders komt, vervolgens laat hy het schaap op zyde die klaar is leggen, en plaats zich zelven op zyne regter knie met zyn linker voet over het schaap, zoo dat zyn been een boog over hetzelve formeert, en knipt de vacht in eene regte linie van de buik naar de rug en achterbout geheel af, indien het schaap woelig is en zich beweegt moet men de pooten niet binden;—geen geweld; maar de scheerder moet de punten van zyne schaar naar boven houden, zachtjes fluiten, en het schaap streelen dat zich in een minuut aan deszelfs lot zal onderwerpen; daarna keert hy het schaap op deszelfs afgeschoren vacht, verandert zyne eigene positie naar den anderen kant, knipt rondom den staart en werpt al de vuile en morsige wol van zich af, voortgaande om de regter poot te scheeren, en zoo vervolgens tot de schouder, zoodra hy het schaap van deszelfs wol ontlast heeft, doet hy zyn schaar in de schede, en het dier by de poot vattende laat hy het zachtjes opstaan, maar bestiert behendiglyk met zyne andere hand het hoofd zoo dat het de vacht niet scheurt, die op den grond in een groot witt wolle laken moet leggen. Ik veronderstel dat een groote pot met Zweedsch teer by der hand is; niet dat bogt hetwelk sommige buiten winkeliers u als zoodanig verkoopen; dit is een mengsel van koolteer met een weinig Zweedsch, en ongeschikt om voor dieren gebruikt te worden; het wordt niet in de Kaapstad maar in uwe nabuurschap vermengd, alwaar het door deze vervalsching een groote winst oplevert. *Neem goed Zweedsche teer en geen andere*, een weinig warm, het schaap nu geschoren zynde moet de scheerder het aan eenen jongen overgeven, en indien het, tel by ongeluk gekwetst is, het geen dikwyls gebeurd, zoo laat de jongen zyn vinger in het teer doopen en er de wond mede bestryken, dit zal de vliegen en insecten er af houden en dezelve spoedig genezen. Op het oogenblik dat de scheerder het schaap aan den jongen overhandigt maakt hy hem bekend of het een gebrekkig gebit heeft, of een twee of drietandige en een hamel of eene oot is. In de meeste plaatsen is de Aanfokker met een yzere drukker met een steel, en de eerste letter zyner naam voorzien, op dat hy zyne eigene kudde herkennen kan; de jongen doopt dit instrument voorzichtig in de teerpot, en indien het schaap wegens ouderdom of onvruchtbaarheid niet weder geschoren moet worden merkt hy het op de rug. Indien het eene ooi met een vol gebit is, merkt hy haar op de linker zyde; indien eene drietandige, op de linker bout; indien eene tweetandige, op de linker schouder; en indien een hamel, worden er gelyksoortige merken op de regter zyde van het dier geplaatst, op dezelfde wyze naar omstandigheden;—de schapen worden dan volgens hunne onderscheidene klassen weggedreven; gedurende den tyd dat de jongen aan het merken geweest is, plaats de scheerder van eene kleine kudde zyn linker voet op de vacht, omtreut een vierde op den weg van de nek af, en trekt de gedraaide koord er voorzigtig uit, dezelve omtreut twee of drie voet lang ondranyende, en vervolgens om het gewrigt van zyne regter hand rollende, zorg dragende dat er gene vuile wol overblyft, en een gedeelte van de vacht naar binnen vouwende, en vervolgens het andere, en zyne rigting veranderende, zoo der de gedraaide koort los te laten, keert hy het achterste gedeelte van de vacht binnenwaards, door zyne positie te veranderen, en rolt de vacht sterk op het einde, vervolgens styf omrollende en instekende. De vacht is nu voor de markt gereed, en indien volgens myn plan bestierd zal dezelve eenen hoogen prys halen als nieuwe wol. In groote aanfokkeryen scheert een man, een ander rolt op, en een derde merkt, maar in geen geval moet de scheerder het teer aanraken, een goede scheerder kan 40 vachten op eenen dag afscheeren. Ik hoor dat in de [illegible] de helfte, een dags werk is. Rds. 8 2 4 is de prys voor het scheeren van 20 schapen in Engeland met de kost. Ik heb een goede scheerder volgens deze berekening Rds. 12 voor het werk van eenen dag betaald, maar de man was zeer vermoeid. Het plan van mynen brief nemende drie, tot dezen tyd moge vervelend schynen, maar dit zal het geval niet zyn, indien men het daarin voorgestelde to past, niets kan voor eenen man van gezond verstand gemakkelyker zyn, en gelooft my, myne vrienden, het voordeel dat genen die dus handelen zal zeer groot zyn.—De wolmarkt kan nooit te vol zyn, en er zal altoos een goede naavraag zyn, zoo lang als de menschen wolle stoffen dragen. Engeland zal al het [illegible] kunt aankweken nemen, maar het [illegible] is, en zal alleen naar die evenredigheid de kwaliteit betalen. Omgordt uwe lendenen, en wees sterk, weest welgezind, en voorspoed zal u vergezellen, begint eerst met eene kleine kudde, maar draagt zorg dat er gene bastaards onder zyn, noch eenige vermenging van bloed, voorzien van wat goeds en weest vlytig. De wol is nu markt gereed en moet aan eenen goeden koopman verkocht worden; hier is eene andere zwarigheid, eenigen onder u verkopen by tender, anderen uit de hand, gene van deze manieren zyn publiek genoeg of verschaffen die competentie welke vereischt wordt, om per vendute te verkoopen, is ook aan zwarigheid onderworpen, om de 4 per cent belasting. Indien dit aan het Gouvernement wierd voorgesteld, zoude hetzelve in dit geval den behulpzamen hand kunnen leenen. Het is my niet bekend of de Landskast ooit een stuver van Wol vendutien heeft ontvangen, maar indien al anders dan zal het verlies met de voordeelen van Spaansche wol vergeleken, onder ons gering zyn, in betrekking tot de groote winsten die er nu door de aankwekers van dit, ik mag zeggen nieuw artikel kunnen gemaakt worden. Verondersteld dat er eene Ordonnantie uitgevaardigd zyn toestaande dat alle Colonnaale wol in eenen onbereiden staat gedurende zeven jaren vrei van belasting mogt worden verkocht, dit zou de aankweking van eene aanzienlyke tak van uitvoer bevorderen, en niet dan als eene liberaale en wyze maatregel van onze Regeerders worden aangenomen. Ik geloof niet dat dit onder hunne opmerking gekomen is, hunne begeerte om het land te bevoordeelen, is wel bekend en ik hoop dat zulk eene gelegendheid om uwe pogingen aan te wakkeren niet uit het oog zal worden verloren.

Ik zal nu schielyk over een ander nuttig onderwerp onderhouden, en verblyve

Myne Vrienden Ge Uwe,

THOS LE BRETON.

OPSTAND DER SLAVEN, TE JAMAICA.

(Uit de Morning Chronicle, van den 20 Februarij 1832.)

Volgens depeches, welke op Zaturdag van den Gouverneur van Jamaica aan het Koloniaal Kantoor aangekomen zyn, heeft men de tyding ontvangen van eenen gedeeltelyken opstand der Slaven, voornamelyk, die van de Districten van St. James, Portland, en Trelawney. Kort na den 20 December, weigerden de Slaven op verscheidene Landgoederen, naar hun werk te gaan, en groote menigten van hun kwamen bytes en stakken verscheidene Plantagie gebouwen aan den brand. Op den 30 December, is de Krygswet geproklameerd; de verscheidene Afdeelingen van de Militie werden uitgroepen, en Sir WILLOUGHBY CORTON, de Commandant der Troepen, marcheerde met 3 of 400 man. Linie Troepen naar Montego-Bay vergezeld van Commandeur FARQUHAR, in Z. M. Schip *Blanche*. In dien tusschentyd hadden er twee gevechten tusschen de Militie Afdeelingen, en de opstandelingen plaats gehad, welke laatste in een gevecht, omtrent 20, en in het ander 10 dooden en 25 gewonden bekomen hebben, met verlies van slechts twee manlaan de zyde der blanken. De opstandelingen zyn by beide gelegendheden uit een gestrooid;—doch de Militie Afdeelingen, zyn desniettemin naar Montego-Bay teruggeweken; daar men vreesde dat groote getallen van negers van andere oorden aan het anderen zouden. De aankomst van Sir Willoughby Cotton, schynt echter een dadelyk effect gehad te hebben, om de opstandelingen te ontmoedigen en den opstand te dempen. Twee negers zyn geregt op bevelvonnis van eene Militaire vierschaar, en na de uitvaardiging eener Proclamatie van Pardon voor allen, met uitzondering van hen die de Beilhamers waren, kwamen de negers in groote getallen, en op den 5 January zynde de datum van de laatste depeches, van Sir Willoughby, begon alles weer snellyk tot bedaring te komen en vele Eigenaren en Agenten waren op weg, om hunne Landgoederen te gaan bezoeken.

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, MAY 4, 1832.

Our Readers will have seen in our last Number the contents of the *new Slave Order in Council*, which we have extracted out of the *Anti-Slavery Reporter*, a Journal published monthly in England, and which Order appears to be made applicable to all Colonies belonging to the Crown, to which the Cape also belongs But whether such Order has already arrived here or not we do not know. But this we know, and we would not escape the charge of duplicity if we were to pretend that on this point or subject the public opinion were unknown to us, that this Order, as it is therein proposed, contains clauses and sections which it would be the greatest injustice and unreasonableness to make applicable to this Colony. For, on the one hand, it is a well-known fact that, for example, in regard to food or *nourishment* our Slaves in general receive more food from their owners than they are directed to give them by the said Order; whereas, on the other hand, certain duties, regulations, and observances, are prescribed to slave owners, which justify us seriously to demand, from all competent judges, and *impartial* persons, who have been long enough in our country to be able to judge of the state of slavery in this Colony, whether they can calculate upon, and will point out, the possibility and performance of them in our country! and whether they are capable of doing and calculating upon it, without at the same time discovering the approaching and speedy ruin of our poor, and already drooping Colonists, without at the same time experiencing that the final end of their calculations will be the most bitter poverty and ruin of the inhabitants of this Colony!

When we consider the appointment of the Guardian, as has been already done, when the first Ordinance appeared in its principle, then we must acknowledge that, to our judgment, on the first appointment of such a person a breach was already made in the right of property, which by the laws have been fixed, acknowledged, and protected; and in recompense for such protection of property, like every other sort of property, the Owner, as member of the community in which he resides, and by which he and his property is protected, gives or pays his annual contributions, which we know under the denomination of taxes, for the support of the same; or, in other words, for the support of the protector of his property. If he be curtailed, checked, or controlled, in the free use or government of his right of property, for which protection (we repeat it) he pays his taxes, without making an *ill-use* of that right to the injury of the community, then the denomination or idea of possessing *private right* or property in a community ceases.—Yes, then the word *private property* can be securely erased, as chimerical, out of all civil law-books.

Every one must be considered the best protector or guardian of his own goods and property; and no one but himself knows properly to set a value upon and appraise his goods. The fact itself, indeed, to see another appointed over my goods, in order to protect them, supposes an incapability in myself, whether on account of minority or insanity—whether on account of convicted guilt, or ill or bad use of my right or property. But all these incapabilities may never be presumed but must be proved.—For every one must be considered *honest, good, capable*, and *innocent*, until the contrary has been proved against him.

We shall not, for the present, say much more on this subject, in order to remain free from the blame of our writing being considered as instigating the minds of others; we will therefore first let our Readers and Correspondents make their own remarks.—We direct the attention of our Readers to the letter from Koeberg.

It is with sincere regret that we have to announce the death of the Rev. Mr. C. H. F. HESSE, Dean of Heyn, in the Kingdom of Hanover. The tidings of this melancholy account have been communicated by letter received by the *Magnet* from the family of the deceased, and the Rev. Mr. KAUFMAN. The esteem and friendship which every one acquainted with the amiable qualities and the virtues of the deceased, evinced towards him during his stay in this Colony, but especially the Lutheran Community, whose zealous Pastor he was during the term of 17 years, are convincing proofs that true virtue and good qualities can be duly, appreciated by the South Africans: for, behold his church and she mourns. Ask his Community, relatives, and his friends, and they will with one voice declare "our old friend" is no more.

WINE DEPOT.

The following is an extract of a letter from Mr. G. ROBB, dated April 1, 1832:—

"The wines of the *Wine Depôt* was very much approved of, and upwards of £1000 of it was sold before we left Sidney. It will average about £13 10s.; some have been sold at £16. No other wine *(ex Leda)* was sold, except De Vos's, and will not sell, until the Depôt wine is done; the latter is so much approved of."

The Farmers, and others who may have occasion to pass by the Salt Pans at Jan Biesjes Kraal, are required to confine themselves, in future, to the Road which they will find indicated by proper Way Boards erected at the Drift, and along other parts of the Pondage throughout that Property, by authority of His Excellency the Governor.—(*Government Gazette, April 26.*)

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID AFRIKAAN."

TO THE FARMERS.—No. 6.

MY FRIENDS,—There is no time for introduction, let us at once to business. I suppose the Spanish sheep washed in the enclosure, (or as we call it pens,) but did you take care that the ley water was quite clean and transparent? there might have been a hole in the cloth or strainer, and if any of the ashes escape and mix with the wool it will materially injure it. The women of this Colony keep to the good old fashion of wearing flannel petticoats: borrow one from your wife or daughter, or some other female friend, (if there is a hole in that garment the woman is a sloven,) place it double over the tub and filter the ley through it; if they are cross and refuse to lend it promise a new one in return from your first wool profits, and tell them from me that they will not be long coming in. I know the rogues well, they will soon lend a petticoat on such terms. Look once more into the enclosure, and by your hand find if the grease (or yolk) has returned to the wool, if not take another day or two and it will come. (Of course the flock has been well fed all this time.) Now for the shearing. The person to perform this operation ought to be supple in his joints, and of an even amiable disposition, nothing morose or vindictive about him; he is to be provided with a pair of sheep shears (of the common construction, if you like, but I have seen none equal to those made in England), a sheath of leather or hide to contain them, a leather belt passed through the head of the sheath and round his waist, so that the shears in the sheath hang down the outside of his right thigh; in this state he enters the enclosure, takes one of the sheep (generally the senior ram has the preference) by the right (or off) hind foot in his left hand, and causes him to walk on three legs out of the enclosure to a clean piece of ground, as near as possible or close to the place, when on the spot he draws the elevated leg to the left (or near side), and gently throws the animal betwixt his own legs, lets go his hold, and placing his left hand by a dextrous movement under the sheep's head brings it up, so that it rests against the inside of the shearer's left thigh; he then throws the point of the sheep's lips back by the finger and thumb of the left hand to see if he be broken-mouthed, full-mouthed, three-toothed, or two-toothed, and notices the sex of the animal:—all this has a meaning to be explained hereafter. The shearer then draws the shears from his sheath, and holding them point upwards in the right hand so as to prevent his hurting the animal in the event of his struggling or resistance, waits until all is quiet, which will not be two minutes if gentleness be pursued. The shearer then begins to cut the fleece round the ruff of the neck from the off side to the near, (from right to left,) and take it ring after ring, throwing it gently back as he proceeds until he come to the point of the shoulder; he then eases the sheep down on its near side, places himself on his right knee with his left foot over the sheep, so that his leg forms an arch over it (the sheep's) body, and diagonally clips the fleece quite from the belly towards the back and hind quarter; if the animal is restless and moves, there is to be no tying of legs, no force, but the shearer is to lift his shears point upwards, whistle gently, and sooth the sheep, which in a minute will be resigned to its fate; he then turns the sheep over on its cut fleece, changes his own position to the reverse side, clips around the tail, and throws all the filthy and dirty wool away from him, proceeding to shear the off (or right) leg, and so on to the shoulder; when he has disencumbered the sheep of the wool he places the shears in the sheath, and taking it by the leg lets it rise gently, but dexterously guides the head with one hand so that it does not tear the fleece, which ought to be on the ground in a white whole sheet of wool. I suppose that a pot or kettle of Swedish tar is at hand, not the nasty stuff which some of the country shopkeepers sell to you as such, theirs is generally a mixture of coal tar with a little Swedish, it is bad for all animal purposes; it is not mixed in Cape Town but in your neighbourhood, where it produces a large profit by being adulterated; *have good Swedish tar, and none else*, a little warm; the sheep being now sheared let the operator give it over to a boy, and if by accident the skin is clipped, which frequently occurs, let the boy dip his finger in the tar and daub it on the wound, this will keep flies and insects away, and heal it very soon. At the time the shearer gives the sheep over to the boy he informs him if it be broken-mouthed, full-mouthed, three-toothed, or two-toothed, and if wether or ewe. In most places the breeder is supplied with an iron stamp with a shank, generally the first letter of his name, or some other mark that he may know his own flock, the boy dips this mark gently into the tar kettle so as to cover its face with that liquid, and if the sheep is not to be shorn again, either from age or barrenness, marks it on the back. If it be an ewe full-mouthed he marks her on the left side, if three-toothed on the left leg, if two-toothed on the left shoulder, and if a wether sheep the marks are similarly placed on the right part of the animal in the same way according to circumstances; the sheep are then suffered to pass off to their respective classes. During the time the boy has been marking the shearer of small flocks puts his left foot on the fleece, about a fourth of the way down from the neck, and gently draws the winding cord from it, twisting it about two or three feet long, and then turns it round his right wrist, he then takes care that there is no filth or dirty wool adhering, throws one side of the fleece inwards, then the other, and changing his position, without letting go the winding cord, turns the ramp of the fleece inwards by reversing his posture for that purpose, and winds the fleece hard up, passing the end subsequently tight round and tucking it in; the fleece is now ready for market, and if managed according to my plan will fetch a high price in prime wool. In large concerns one man shears, another winds, and a third marks, but in *no case* must the shearer touch the tar. A good shearer will pile 40 fleeces a-day; in this country I understand that half that number is a day's work. Rds. 3 2 4 is the price for shearing twenty sheep in England, with victuals. I have paid a good shearer as much as Rds. 12 for a day's work at that rate, but the man was much fatigued:

The plan from my letter number three to this time may appear tedious, but when reduced to practice it is not so; nothing can be more easy or simple with a man of common capacity, and believe me, my friends, the profits of those who introduce it will be enormous. The wool market never can be glutted,—there always is, and always will be, an enormous demand so long as people wear clothing: England will take all you can grow: but the people of that country know when it is properly managed, and will only pay in proportion to quality. Girt up your loins and be strong, take good heart and prosperity will attend your exertions. Commence your flock first in a small way, but take care that there is no cross, no mixture of blood in it, supply yourself with that which is good, and keep steady to your purpose.

The wool is now ready for the market, and must be disposed of to a good purchaser. Here is another difficulty: some of you sell by tender, others by private contract; neither of these modes are sufficiently public or call forth that competition which is desirable; to sell by auction is again objectionable, because of the 4 per cent. duty. With submission I think that the Government might lend a helping hand here. I am not aware that the Revenue has ever received a stiver from sales by auction of wool in this Colony, but if otherwise, the loss compared to the advantages of Spanish wool amongst us is trifling indeed to the vast gains now open to the breeders of that. I may say, new article. Suppose that an Ordinance is published allowing all Colonial wool in a raw state to be sold by public sale free of duty, for, say *seven years*, this would be encouraging an immense article of export, and could not but be received as a liberal and judicious measure from our rulers. I do not think that such a sourse has occurred to them; their desire to benefit the country is well known, and I do hope that such an opportunity of stimulating your exertions will not be lost.

I shall shortly address you on other interesting subjects connected with your pursuits, and am, my friends,

Yours truly, THOMAS LE BRETON.

ELECTION OF TRUSTEES.

SIR,—Through the medium of your paper I beg leave to ask whether it is lawful, as seems to be the case in the Stellenbosch District, that persons send circular letters to creditors of estates about to be surrendered, before even the papers are placed in the hands of the Master, praying to appoint them Trustees in such insolvent estates.

One person lately sent circulars to creditors to appoint him Sole Trustee, and another praying that he may be appointed Trustee with another. I, for my part, consider this unlawful, and am of opinion, that if it be proved on the day on which Trustees are to be appointed that one or the other had been previously soliciting this favor from the creditors, that he will not be admitted or confirmed, for we may consider this canvassing as an undertaking between the Insolvent and the Trustee, that the latter shall not expose him, or the like. I may also add, that not long ago a certain person applied to a certain Magistrate to allow him to inspect the schedule and list of creditors of a certain estate,—that the Magistrate allowed him a copy of the list of creditors, the consequence of which was that he immediately dispatched circulars to have himself appointed, and on the day on which the choice of Trustees was to be made, he appeared with all the appointments in his pocket.

Query.—Would the Master allow such inspection at his Office?

Yours, A. B.

THE NEW ORDER IN COUNCIL.

Koeberg, May 4, 1832.

SIR,—We have perceived, with deep regret, from your Paper of the 27th ult., that the Slave Ordinance, (which has been published here on the 9th August, 1830, but not acted upon in all its points, as containing a number of provisions not only diametrically contrary to the real interests of the Colony, but is moreover violently in opposition against justice and reason, and of which the first attempt to bring the same into operation made such a stir in our whole Country, and excited the minds of the people to such a pitch, that only by timely indulgence and accommodation in the acts of the legislation no extremes were resorted to, is at present about to be superseded by a so-called Order of His Majesty in Council, of the 20th Nov. 1831, according to the extracts made by you out of the monthly publication, the *Anti-Slavery Reporter*, which Order not only does not remove the difficulties alluded to, but increases them by a number of decrees, which, on account of their inapt ness and inconsistency, made us doubt for a long time whether the same was issued out of ignorance respecting the true state of this Colony, and the treatment of our slaves, or whether the same arises from a malicious desire of at once totally ruining our deep-sunken country.—We are grateful to you, Mr. Editor, for the timely communication of the same in your Paper; and although we do not doubt that these extracts are made with all possible punctuality, yet we have, by a repeated reading and consideration of all the sections, every reason to remain in doubt whether they will ever be so imprudent to establish such a monstrous law here; and more, whether any person will be found who will be mad enough to make even the slightest attempt to perform this law.—As little as we are acquainted with the definition of rights, yet we have, as the most plain persons, a natural and innate feeling of justice and equity, and this tells us, with a loud voice, that whenever the so-called Order in Council comes into operation it will knock upon the head all justice and equity, will require things which are morally impossible to us, would violate our sacred rights of property, would way-lay our safety as fathers of families and burghers, and would have the result of totally ruining our already so troubled country.

We have no opportunity, nor possess the necessary capacity, of putting in writing, in a sufficiently clear and copious manner, the pernicious and destructive tendency of every section, as it is something quite unusual in our daily avocations.—But as every Colonist will, together with us, perceive and feel the same difficulties, it rests with our countrymen who are versed in the laws to give a copious explanation of them, to which this task is also better adapted, and of whom we may hope and, if necessary, request that they will acquit themselves of it for the benefit of their country.

We however could not refrain from making some cursory remarks, and we should greatly deceive ourselves if these will not convince our respected Governor that the said Order in Council cannot be executed here, and consequently that a similar order or law might be issued for this Colony, and that should he be desired to bring the same in operation here, the least attempt on the part of the Government to assist in it, or to support the same with a powerful arm, will have the most dreadful consequences, and that the Colonists may therefore in reason expect of him to refrain from publishing the said Order.

Sect. 8 to 11 are inconsistent and unjust, and no person who values his family quiet and safety will submit himself to it, or permit any officer, without his own consent, to enter his dwelling, if he is not previously provided with a decree of the Judge.

Sect. 12 to 14 exposes the owner to numerous vexations and difficulties, whereas they make it easy to the slave, by all possible means, to bring forward eventual charges against this master, and against which no reasonable creature will come into opposition, and on the other hand, prevent the legislator from punishing a slave for preferring unfounded charges against his master. The Guardian ought therefore to have the power to punish slaves, who prefer unfounded complaints, without the interposition of the Magistrate.

Sect. 15 to 23 make us dependant on the mercy or displeasure of the Guardian, who, with the slave, has only one interest and is of one party with him; and it is cruel and abominable to give a judicial power to one person, as is done here in that of the Guardian, when he is justified to issue an eventual decree of apprehension, and cannot be suffered in any country where justice and equity is presumed to be intended to be maintained.

Against the decrees contained in Sect. 43 to 103, we have already on former occasions submitted our well-founded grievances; these still remain to exist, and can therefore, as they at present exist, not be complied with.

The decrees respecting the working hours cannot even, with the best inclination, be obeyed. Field labour mostly depends upon wind and weather, at one time more than another less exertion; the farmer, as well as his wife and children, must submit themselves to it, consequently a certain degree of discretion must be left to the farmer, without which he cannot go on with his farm. Thus, also, the slave usually enjoys two hours during the day, but in the harvest season from three to four hours. If the suggestors of the said Ordinance had been acquainted with the nature of the labour they should not have fixed the working hours of slave children under 14 years to six hours; slave children are usually employed by the corn farmers either at easy work, leading the plough, or to make heaps of such grain as has been cut; and if children under 14 years are employed longer than six hours in this work it is not in the least laborious. The countryman experiences this with his wife and children, who in many cases, from want of hands, are obliged to do this work themselves. We should also not lose sight that these labours are connected together, and that if a stop is put to the one it must be the consequence also with the other.

Respecting the food and clothing, the slave is not obliged to this law, if the owner would strictly confine himself to it. The slave receives, instead of one herring per day, as is fixed by this law, nearly one pound of meat, 2 to 3lbs. bread, soup, and in the harvest time from 1 to 1½ bottle of wine. In regard to clothing the slave enjoys more than twice the value of that which is fixed by the law, and his clothes are of a more lasting stuff, wool, or lightness, in regard to the season. Nevertheless, this decree respecting the clothing is a grievance to the master, as it imposes upon him to furnish his slave with articles which are of no use to him, but is an expense to the owner, and produces a number of vexations. Why must to a slave be given annually a razor, scissors, and a hat, whereas the farmer is hardly able to purchase one of these articles in four or five years for himself and his wife?

In regard to Sect. 104 and 105, it is known that, in particular where persons of the faculty are to be found, they are called to the assistance of the slave whenever he may be seriously indisposed; if the owner did not do it out of humanity his own interest would be a sufficient inducement for him to provide his slave with proper medical assistance, for he would otherwise be in danger of losing his slave by death: he will consequently prefer paying 20 to 30 Rds. for doctors' fees than expose himself to the loss of his slave, who generally costs him from 1500 to 1600 Rds. But how few of the Country Districts are provided with medical men? The decree in respect of engaging a medical man at stated times to examine the healths of the slaves, there also where no sickness exists is one of those crying injustices which have not the least pretext for its basis of being reasonable or necessary. It speaks of itself, that the doctor will not do this for nothing. Must the expense be defrayed out of the purses of the owners? We then ask, what law can oblige us to defray expenses which are unnecessary?

All these considerations make us naturally ask, how the Government will act in case the Mother Country was to require that a similar Ordinance should be published in this Colony? whether they will attempt, against all light and better knowledge, and with so many injustices which are contained in this Ordinance, clearly exposed before their eyes, to assist in its execution, and by so doing lose sight of the principal object of every Colony's existence, namely, the exercise of justice and equity, and by no means of an arbitrary power, as also the protection of persons and property, and putting at stake the peace and security of the Colony, and to bring the Colonists to such a degree of despondency that they themselves will look out for measures for their protection, but of which the dreadful effects will then also be incalculable.

We have the honor to be, Sir,

Your obedient servants,

(*For the Names see the Dutch.*)

NUISANCE AT STELLENBOSCH.

SIR,—Allow me to ask whether it is not the duty of the Civil Commissioner of a District to see that pigs are not allowed in the streets. If you come to Stellenbosch you will hardly pass a street where the pigs, to the annoyance of travellers on horseback, are not seen digging up all the earth without the least notice being taken of such nuisance.

What would Government say if they knew of the state of the Stellenbosch police? and what would the public say, who are to pay for their maintenance? *Horribile dictu!* "These things are better managed in France.—I am, Sir,

Your obedient servant, Z.

THE NECESSITY OF A RESIDENT MAGISTRATE AT PORT ELIZABETH.

Port Elizabeth, 27th April, 1832.

The town of Port Elizabeth, rising fast in property, increasing in wealth and commerce, and promising fair, ere many years pass over our heads, to become to the eastern province what Cape Town is to the western, begin already to feel the loss of its Magistrate.

Yesterday a farmer brought a quantity of produce to market, sold to different people, under the usual market regulations—cash; a part, however, when brought home to the purchaser, to the great surprise of the poor farmer, was refused, unless half negotiq was taken; which he, the farmer, objected to. Redress was sought for at the Magistrate's Office, but, alas! in vain, the Magistrate existed no longer. He was told he must travel twenty miles to Uitenhage, where the Magistrate now resided, to obtain it. On application to the Justice of the Peace, he was told it did not come under his cognizance; thus the poor farmer, for he really is a poor man, is compelled of two evils to chose not the least, but the greatest; that is, either to take negotiq which he does not want, or put his goods up a second time, and sell them with a considerable loss.—It is to be hoped this subject will attract the attention of our worthy Governor, that some regulations, under an Ordinance, may be adopted (for at present they are merely local) to protect the farmer from those impositions daily practised.

Without presuming to dictate, I beg leave to offer the following remarks:—

1. That the Market Master should be a man of the highest respectability. No reflection upon our present is here meant; he is an honest upright man.

2. Should have a salary, and be appointed a Market Magistrate.

3. That all fees should go to the District Chest (at times no trifling sum).

4. That all produce sold in the market should invariably be for cash.

5. That private agreements, previous to the goods being brought into market, shall be declared illegal, and subject to a fine to both parties of

Lastly, That as it is evident how injurious such practices are to the farmer, his being detained, or has to travel twenty miles to seek redress, as well as highly detrimental to the prosperity of this place, that the Market Master, being the Market Magistrate, may be empowered to settle such disputes on the spot, and the defaulter subject to a fine of ; or, it is to be hoped, a power will be vested with the Justice of the Peace: if not, great will be the injury to this place.

And now, farmer, a word to you. "Agriculturist" gave you a good hint some time back: don't be misled by what you fancy the high prices you get for your produce upon the barter system, you are losers. For instance, if a *smous* can only give you 8 Rix-dollars cash for a hide, how do you suppose he can afford you 13 Rix-dollars, half negotie? He must put the difference 5 Rds. on his goods. Thus I prove it: A hide 8 Rds. cash, for which can be purchased two baftas. 8 Rds. Barter system, a hide 13 Rds., two baftas 14 Rds.; so you find the *smous* makes one Rix-dollar, and the farmer actually receives only 7 Rds. for the hide. Other articles in proportion.

Should a similar circumstance occur of this unprincipled practice, names will be freely given, and if brought before a Court the proceedings will be given publicly.

VERITAS.

Extracts from English Papers.

RUSSIAN DUTCH LOAN.

Lord WYNFORD, in rising to address their lordships, in pursuance of his notice, was desirous of relieving himself from the suspicion that he had any intention of producing injury to Holland. If he supposed that any motion which he could make upon the subject of the loan could have the effect of detaching Russia from the interests of Holland, he should enter upon his present task with the greatest reluctance. The interests of Holland were identified with the interests of this country. It was a permanent, and he might almost say an eternal, principle of the policy of this country that Holland should, in all circumstances, be supported, and the same observation would equally apply to another country at the other extremity of Europe—he meant Portugal. He would not say that the support of Holland was essential to the safety of this country, because he believed that the security and prosperity of Great Britain rested upon foundations too solid to be shaken by temporary errors in her policy. But he would say that he agreed with a noble lord, the author of the treaty upon which he was about to comment, that England had owed a debt of gratitude to Holland, which bound her by the strongest tie to protect the independence and promote the prosperity of that country. To Holland we owed, in a great degree, the independence of the Continent. To Holland we owed the glorious deliverer of this country, William the Third. He could not forget that on the accession to the British throne of that illustrious house, whose descendant still reigned in the hearts of a loyal and affectionate people, Holland was the first power to come farward in support of the Protestant succession, and deeply, indeed, should he regret if any prince of the house of Brunswick should now be found capable of deserting that country. And in the year 45, when the Hanoverian succession was threatened by domestic rebellion, did not Holland stand forward to support it? And again, at the more recent period of the French revolution, did not the prince now at the head of that country, struggle to the last extremity to prevent the union of Holland with France in hostility to England? For that not only were we bound by our interests to protect that country and promote its welfare, but by the stronger and higher motives of honour and gratitude, if any thing like gratitude was to be maintained in political affairs. But how could indifference to the interests and welfare of Holland be more strikingly exhibited than by continuing payments when Holland had ceased to derive from them the advantages which all man kind had expected them to produce, and when it was evident that these payments were no longer legal? He should not object, if it could be done legally, to pay the sum in question to Russia, or any other power, in exchange for such advantages to Holland as were originally contemplated. But when the country was in so much distress as at present, when, perhaps, we should scarcely be able to pay our own debt, to undertake gratuitously the debts of others, and to bring upon ourselves perhaps much larger demands, was an act of folly and imprudence to which he knew no parallel. It was necesary for him in the first place briefly to state what were the circumstances in which the treaty was concluded. In the year 1814 Holland had just been delivered from the tyranny of France, under which Europe had so long groaned. Immediately after, that treaty was entered into between Britain and Holland to which it was more necessary to refer, because it appeared to him that without this the treaty to which his motion related could not be understood. The treaty between Great Britain and Holland was signed at London on the 13th of August, 1814. By the first article his Britannic Majesty engaged to restore to Holland all her colonies, factories, and settlements in Asia, Africa, and America, then in his possession, excepting the Cape of Good Hope, Demerra, and Essequibo, of which the high contracting parties reserved to themselves the liberty subsequently to dispose. He should show that the manner of disposing of these colonies was part of the consideration of this treaty regarding the loan. It had been said that these colonies were taken in war, and that therefore the conqueror had a right to dispose of them. To this Lord Castlereagh gave a triumphant answer. The argument was, that Great Britain had the same right to dispose of these colonies as the Allies had to dispose of Saxony. But Lord Castlereagh rightly contended that the two cases stood on entirely different footing. Holland had resisted Bonaparte until she was subjugated. Saxony had zealously fought on his side, and it would have been in the highest degree dishonourable to deal with Holland as with a willing enemy. It was impossible to resist this argument. It was impossible that any country in such circumstances, could, with the least regard to honour or character have treated Holland as an enemy, or have refused to restore her possessions as soon as she had regained her independence. Then the retention by England of these colonies became a matter of stipulation. And by the articles he was about to read it would appear that his Britannic Majesty, in consideration of these cessions, and for the better defence of the Netherlands, ageed to take upon himself certain charges to the amount of one million, and subsequently of three millions more, towards the expense of erecting the frontier fortresses, and then the King of the Netherlands in compensation ceded to his Britannic Majesty in perpetuity the colonies of the Cape of Good Hope, Demerara, Essequibo, and Berbice. These colonies were ceded expressly in consideration of the payments to be made by Great Britain. But something more remained to be done. England also took upon herself part of the debt of Holland, and Holland in further compensation, was to have Belgium and Luxemburg. He was aware that neither Russia nor England were bound to support Holland. But he would say, that if either Russia or England did anything to prevent the separation of Belgium from Holland, they were bound to restore to that country its former German territories, together with the colonies which had formerly belonged to it. (Hear, hear.) He contended, that England would not do her duty to Holland if she had permitted the separation of Belgium, and above all, if she had interfered to prevent Holland from recovering this part of her territories, unless she immediately restored to her those colonies which had in former times been so advantageous to her commerce. He now came to the treaty, and he professed himself to be at a loss to know by what possible construction of its terms it could be maintained that England was not relieved from payments on account of the Russian debt.—*The Albion and the Star, Feb. 3.*

BELGIUM.

The Duke of WELLINGTON said, the King of Holland asked the noble earl (Grey) to reconsider the treaty; it was not of mediation, but of tyrannical arbitration. The parties were not called to hear sentence till it was declared mutually binding. The noble earl said, all Europe was with him. France, however, had declared against arbitration. (Hear.) What other power of Europe would call this an affair of arbitration? (Hear.) If England gave up Holland, the rest of the world would, he knew, peck at her. He called on Earl Grey to point to that particular act of his which had embarrassed his successors. (Hear.) He had never eulogized Polignac *(cheers from the opposition)*—nor defended his measures, as it was the fashion now to do with French policy. The treaty of 1814 had preserved peace in Europe till now, except as regarded Greece and Turkey, and under that treaty his lordship was now negotiating. (Hear.) His (the Duke of Wellington's) government had refused to guarantee the suspension of hostilities, for they knew the consequence of going to war for the purpose of suspending hostilities. *(Laughter.)* How could Holland be enforced to suspend hostilities?—by a blockade of her ports. Yet neutral powers had no right to blockade. This was impartial settlement! France had promised to procure for Belgium all she required, and the conference had granted her independence. Then came protocol 12. Holland accepted it, the conference declared it irrevocable, and France gave it a full consent. Had this been adhered to Belgium would have agreed. A letter from a noble lord in Belgium, showed that one of the objects of his being there was to bring about the election of Leopold, although the noble earl, Grey, denied any participation in that election. Its success caused the abandonment of protocol 12. When King Leopold was independent of France, as well as of Germany and England, he might maintain the character of an independent Sovereign. (Hear.) Luxembourg was promised to Belgium if Leopold were accepted. The King of Holland had provocation enough for war. Leopold had sworn to take possession of territories long in the possession of Holland. Here was a breach of faith. The creditors of the Dutch government would not accept Belgian security for the debt, unless the guarantee of England for its payment was made good. The debt in fact was to be paid by Holland, and England guaranteed that Belgium should pay her dividend. (Hear, hear.) This country, though one of five parties, was not bound for the fifth only, but for the whole. (Hear, hear.) There was no act of Parliament to enforce this guarantee; but if the King should go to Parliament, saying, I have guaranteed the payment of the money, and I desire that you will enable me to do so, how could the Parliament act? The navigation of the Scheldt was granted without the knowledge and against the will of Holland, and in false construction of a treaty, which allowed navigable rivers to be free, but preserved canals to those who cut them. (*Loud cheers.*) Belgium had never asked such concessions; they were the spontaneous generosity of England. The passage through Maestricht ought not to be dictated to Holland, but left to treaty. Holland had paid seven millions for Belgium, one million of indemnity to Sweden, and two millions for fortifications. She had sold certain countries for three millions to aid her in this. Had the House a right to sanction the injustice now about to be committed? There was a talk of foreign war in one country and civil war in another. He denied them both.

He asserted that the system now pursued was the most likely to produce foreign war than any other; and he also asserted that the system pursued in the other instance was more likely to produce domestic war. He called upon their lordships not to be alarmed by these threats of war. The humble individual who was addressing them had as great a desire to preserve the peace as any one, and was, in his opinion, advising the course most likely to effect that object. (*Atlas, Jan.* 29, 1832.

REVOLT OF SLAVES AT JAMAICA.

(*From the "Morning Chronicle," Feb.* 20, 1832.)

By Despatches which reached the Colonial Office on Saturday, from the Governor of Jamaica, intelligence has been received of a partial insurrection of the slaves, principally those of St. James's, Portland, and Trelawney parishes. Shortly after the 20th December, the slaves on the several estates refused to go to their work, and large bodies of them met together, and set fire to many plantation buildings. On the 30th December martial law was proclaimed, the several corps of the militia were called out, and Sir Willoughby Cotton, the Commander of the Forces, proceeded with three or four hundred troops of the line to Montego Bay, accompanied by Commodore Farquhar, in His Majesty's ship Blanche. In the meanwhile two conflicts had taken place between the militia corps and the insurgents, who had lost on one occasion, about 20 men killed; on the other, about 10, with 25 wounded, with the loss of only 2 men on the part of the whites. The insurgents were dispersed on both occasions, but the militia corps had nevertheless retired to Montego Bay, as it was apprehended that large numbers of negroes were approaching from other quarters. The arrival of Sir Willoughby Cotton, however, seems to have had an immediate effect in discouraging and suppressing the insurrection. Two negroes were executed under sentence of a Court Martial, and after the issue of a proclamation of pardon for all but ringleaders, the negroes came in great numbers, and on the 5th of January, which is the date of Sir Willoughby's latest despatch, tranquility was fast returning, and many proprietors and attornies were proceeding to visit their estates.

(*From the "Cerneen," April* 3, 1832.)

At a meeting of Planters, Merchants, and others, interested in and related to the Colonies Trinidad, English Guiana, St Lucia, Cape of Good Hope, and the Mauritius, held at the Hotel of the West India Dock on the 1st of October, 1831, at which the Hon. JOSEPH MARRYAT, Member of Parliament presided, the following resolutions were unanimously carried:—

The meeting declares that they have learned with the greatest amazement, trouble and terror, that a new Order of His Majesty in Council is about to be published, having for its object the union of the different laws in the Crown Colonies, published a short time since, for improving the condition of the Slaves, which order contains laws which are not only inconsistent with the right of property, such as in 1823 was acknowledged by Parliament, but continues and offers a number of difficulties and inconveniences which are of more weight and more difficult than the orders issued in 1824, which should have been considered as confirming in all its extent the principle adopted by Parliament in 1823 relative to the improvement of the condition of the Slaves.

The meeting declares that they cannot refrain to express their regret and sorrow in seeing that, at a moment when all the Colonies are in a most dangerous state of ferment, the idea could have been started to issue such an order, at a moment when the Colonies are nearly brought to despair by commercial adversity under which they droop, and also by the positive uselessness of all contradiction and application for assistance to the Mother Country.

That if the West India Colonies are considered as possessions, which are advantageous to be preserved for the Crown, then no plan of improvement in the morals and character of those who form the greatest part of the population, can promise any success, if the same be not founded on such as have the support and co-operation of the inhabitants, without which no advantageous change can be adopted and executed, they having an inward conviction of the possibility and efficacy of its accomplishment; and in the opinion of the meeting, this schemed Order in Council is made to thwart this co-operation as it causes suspicion and reproof there where confidence alone ought not to cease to exist, and by taking or excluding the slave from the work or services of his master, and on the contrary to impose new obligations, and destructive and ruinous injunctions on the masters or owners, under the most severe penalties.

The meeting declares that, without making any detailed remarks on the said Order in Council, they believe it to be a duty, in the most solemn manner to protest at the principle of the power which the King in Council assumes, to issue in general Ordinances which violate the right of a property obtained and possessed by virtue of the laws of the kingdom, and this moreover without any respect for the constitution and the lawful rights of every Colony in particular;—and independent of the violation of all justice, arising from an intervention which is as arbitrary, the meeting considers it in particular as contrary to a wise policy to include and compass in one law the regulations made for countries which have and show so many and visible differences in its local circumstances, in the sort and manner of its cultivation, and in the origin and constitution of its laws.

The meeting consider it necessary to prepare a formal protest, which will briefly repeat all the arguments against the violation of the right of property, appearing in the memorials and appeals presented to Parliament in 1830, and principally all the objections which may be brought forward against this order in question,—by noticing that this protest should be of such a nature that all who put their signatures to it may in no wise be considered as having acted by advice or otherwise, in such a manner as the principle has been sanctioned on which the said order is founded. This protest ought to be made to the King in Council, having for its object to prevent the promulgation of the schemed order, and in case it unhappily should not produce the desired effect, it ought to be presented to Parliament in a form the best adapted to the circumstances, with every reservation of a just and full restitution of all losses which undoubtedly are inevitable to exist from the said legislative act.

The meeting resolves finally, that a Committee shall be appointed to prepare the said Protest, and to take such steps as the present necessity requires, with full power to communicate with His Majesty's Ministers either by meetings or in any other way.

GOOD NEWS
per St. Helena Schooner.

[Circular of a Letter addressed by the Secretary of the Cape Trade Committee.]

Jerusalem Coffee House,
Sir, 1st March 1832.

I am requested by the Committee of the Cape of Good Hope Trade Society, to inform you that two Orders in Council have lately received His Majesty's Signature, one of which annul all existing Orders in Council, or other Laws regulating the Import and Export Trade of the Colony of the Cape of Good Hope; and the other promulgates certain other Rules and Regulations by which said Trade is in future to be governed, which are to become Law in one month after said Orders shall have been received at the Cape.

The new Regulations are principally to the following effect:—

Cape Town and Simon's Town are declared free warehousing ports, under such clauses of the Act of 6 Geo. IV. chap. 114, as are applicable to them.

British goods, entered for consumption, To pay 3 per Cent. - - } *ad valorem.*
Foreign goods, 10 per Cent. }

Staves, Hoops, and Pipe-packs, free of all Duty, from any place and in any ship.

Ships of all Nations in amity with Great Britain to be allowed to trade at the Cape, importing goods the produce of their own countries, and exporting Colonial produce, or any goods legally imported to any other foreign place whatsoever.

Sugars may be landed at the Cape, re-shipped and allowed to be entered for home consumption in Great Britain, the same as if imported direct from the place of growth, certain regulations being complied with.

Goods may be transhipped in Table Bay without landing under certain regulations.

Algoa Bay is included in the said regulations except as to warehousing in Bond.

For the particulars I beg to refer you to the orders which will be published in a few days.

I have the honor to be,
Sir, &c.
JAS. SUTHERLAND, Sec.

SALE
By the Orphan Chamber, Cape Town.

ON THURSDAY, the 17th inst. at 11 o'clock in the Forenoon precisely, will be sold, by order of the Board of Orphan Masters, at the Residence of Mrs. the Widow H. CLOETE, No. 86, Long-street, the Effects belonging to the Estate of the late GESIJE WILHELMINA CLOETE, Widow of JACOB VAN REENEN, Jan's son, consisting of a few Articles of Household Furniture, Plate and Plated Ware, &c. &c.

H. TENNANT, Sec.

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, 10th May, 1832.

SALE
By the Agent to the Orphan Chamber in the District of Uitenhage.

ON FRIDAY, the 8th of June next, will be sold, by the Agent to the Orphan Chamber, in the District of Uitenhage, at the Place called *Klipfontein*, situated as aforesaid, for account of the Estate of the late FLORIS JOHANNES SLABBERT, the whole of the Property belonging to said Estate, viz.—

The Perpetual Quitrent Place called *Klipfontein*, measuring 2999 morgen and 450 square roods.

Household Furniture, draught Oxen, Cows, and Goats.

H. TENNANT, Sec.

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, 10th May, 1832.

SALE
By the Orphan Chamber, in the District of Stellenbosch.

ON MONDAY, the 4th Day of June next, at 10 o'Clock in the Forenoon precisely, will be Sold, by Order of the Board of Orphan Masters, at the Place called *Welteverede*, situated at Richeek's Kasteel, in the District of Stellenbosch, for account of the Estate of the late PIETER BENJAMIN WIESE, and surviving Widow, MARTHA JACOBA GOBANCHS, the whole of the Property belonging to said Estate, viz:—

The Freehold Place called *Welteverede*, situated as aforesaid, measuring 27 morgen and 209 square roods; together with a piece of perpetual quitrent Land adjoining thereto, measuring 604 morgen and 396 square roods.

Household Furniture, consisting of Tables, Chairs, Bedsteads and Bedding, Looking Glasses, and Earthenware; Wheat, Barley, Oats, and Rye, Wine, Brandy, Leaguers, a Brandy Still-complete, Wagons, Ploughs, draught Horses, Oxen and Cows, and the following Slaves:—

Lafleur, of Mozambique,	65	years of age,
Lendor, of Bengal,	50	—
Carolus (2) of this Colony,	39	—
Aafje ———	41	with her Children,
Betje born 4th July 1825, and		
Rosina, 20th April, 1829.		
Spasie, of this Colony, about 58 years of age, with her Child *Rebecca*, born 7th January, 1820.		
Porsea, of Bougies, about 64 years of age,		
Sara, of this Colony, about 53	—	

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, May 10, 1832.

H. TENNANT, Sec.

ALL Persons having any Claims against the Estate of the late GESIJE WILHELMINA CLOETE, Widow of JACOB VAN REENEN JASON, are requested to forward them with proper Vouchers to the Orphan Chamber, within Three Months from this Date, on pain of deprivation of further right; and those who stand indebted to the aforesaid Estate, are desired to discharge their respective Debts within the said period, on pain of Prosecution by Law.

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, May 3, 1832.

H. TENNANT, Sec.

SALE

Under the Insolvent Estate of ARNOLDUS MAURITIUS MEIRING, *of the Paarl.*

AT the Sale to be held on SATURDAY, the 12th May instant, *by the Orphan Chamber*, on the Place *Houswyk*, near the Paarl, will be sold on account of the said Insolvent Estate,—

THE FEMALE SLAVE *RACHEL*,
Of this Colony, aged 25½ years, a Housemaid.

F. GODF. WATERMEYER, } Joint
J. G. STEYTLER, } Trustees.

Cape Town, May 4, 1832.

NOTICE.

ALL Claims against the Estate of the late *P. M. Ring*, are requested to be sent in to the Undersigned for immediate adjustment; and all debts due to the said Estate are required to be settled without further delay.

JOSEPH SIMPSON, Executor.

Cape Town, May 8, 1832.

FOR ALGOA BAY,

THE fine fast sailing Schooner, *Conch*, THOMAS CORBAN, Master. This Vessel is now receiving Cargo, and will be dispatched without delay. For Freight or Passage, apply to JAMES SMITH, Castle-street.

PUBLIC SALE,
On TUESDAY MORNING,
15TH INST.

EXTENSIVE Inside Sale, at the Auction Room of Mr. C. W. ADAMS, Heeregracht, of an Investment of Hosiery and Fancy Goods, received per *Hardinge*, from Liverpool direct. The whole will be sold Without any Reservation.

D. & B. PHILLIPS.

10th May, 1832.

EXTENSIVE SALE, WITHOUT RESERVE,
On THURSDAY MORNING,
THE 17TH INST.

THE Undersigned intending shortly to leave the Colony, will sell off the remainder of his Stock, viz.—Table Knives and Forks, Razors, Pocket and Pen-knives, Scissors, Needles, Thimbles, Coffee-mills, a few brace of very good Pistols, Paint Boxes, ladies' Work-boxes of various qualities, wooden and Britannia metal Snuff-boxes, Snuffs, Macasser Oil, Soap, and other Perfumes; Necklaces, black-lead Pencils, Sealing-wax, excellent Quills, Mouth Violins, common Watch Keys, Seals, &c. &c. Portfolios, Travelling Boxes, Reticules, Comb, Segar Cases, white and colored Thread, Dolls, Tea-caddies, Walking-sticks and Pipes, Percussion Caps and Flints.

A very great assortment of Glass-ware, Looking-glasses of various sizes, in mahogany frames, beautiful glass and alabaster Chimney Ornaments, gilt Tumblers in setts.

Linen, Cotton, Curtain Fringes, Stockings and colored Socks, Handkerchiefs of various patterns, Wax-cloths.

Green Swiss Cheeses, Anchovies, best Vinegar, Herrings, Loaf Sugar, Gin in cans and cases, best European Garden Seed, warranted to grow.

Some German and English Books, and a variety of other Goods.

A few very elegant Chandeliers, Pendules, &c.

At the same time will be sold, for account of the Underwriters, 4 cases men's black Hats, 1 case ladies' beautiful Bonnets, and 1 case Ribbons, more or less damaged by Salt Water.

C. A. BRINK.

ON MONDAY MORNING,
The 21st of May,
AT TEN O'CLOCK PRECISELY,
WILL BE PUBLICLY SOLD,
TO THE HIGHEST BIDDERS,
At No. 5, Buitengracht,
THE WHOLE OF THE EFFECTS OF THE LATE
JOSEPH VIVIAN HUSSEY, Esq.

Consisting in.—

ELEGANT FURNITURE—fashionable Chairs and Tables, Wardrobes, Writing-desks, with brass mountings, a fine brass Bedstead, with spring Mattress and Curtains (having cost Rds. 1200), strong brass-mounted Trunks, writing and toilet Tables, Dinner-sets, gilt Tea-sets, silver Forks and Spoons, plated Candlesticks, with Snuffers and Trays.

Cut glass wine and water Decanters, do. Tumblers and Wines, ivory-handled Knives and Forks, kitchen Utensils, and what further may be offered. As Mr. Hussey had only very lately commenced Housekeeping, all these Articles are nearly new.

Gold Watches, by the best English makers, one of which with a stop, gold watch Chains, with Seals and Keys, Brooches, a silver Snuff-box, &c. &c.; also some fine Medals.

All the Utensils and Appurtenances belonging to a Brewery, consisting in Casks, large and small Vats, Boilers, Buckets, a new complete forcing or racking Pump, 11 pockets fresh Hops, 15 pipes of excellent Beer, 60 bags Mauritius Sugars, 80 or 90 muids dry Barley, near 600 ft. leaden Pipes, with the necessary cocks. A few Staves and Headpieces, Firewood, &c. &c.

Also, a new Chaise, with Harness, Saddle and Bridle, nearly new, a fine powerful Horse, 5 years old, accustomed to saddle and harness, and such other Property as may be offered on the Day of Sale.

H. G. MUNTINGH, Executor.

PUBLIC SALE.

ON FRIDAY, the 18th instant, a Public Sale will be held by the Undersigned, at the House of Messrs. WOLFF & BARTMAN, of a most elegant assortment of Table Clocks, with and without Music, ladies' Work-boxes, with Music, Glass-ware of every description, Chimney Ornaments, Chandeliers, for 4, 6, 8, and 12 candles, and many other Goods, too numerous to mention.

ERNST LANDSBERG.

N.B.—These Goods may be seen a few days before the sale at the House of Messrs. Wolff & Bartman.

PUBLIC SALE AT MODDERGAT.

MR. A. J. FICK intends settling himself in this Village, will cause to be sold on the 24th instant, his whole Estate, consisting in the well-known fertile Place *Zandberg*, planted with about 40,000 Vines and all sorts of Fruit-trees; all sorts of Fustage, capable of containing 100 Leaguers; young Wines, Brandy Stills complete, Wagons, Horses, &c. M. C. A. NEETHLING, Vendue Adm.

Vendue Office, No. 7, Dorp-street, Stellenbosch, May 1, 1832.

☞ Said Place is for Private Sale, and application is to be made either to the Owner or to me at my Office.

IMMOVEABLE PROPERTY AT CRADOCK.

MR. S. P. M. DE BEER, of Cradock, offers for Private Sale, on very favorable conditions, an uncultivated Erf, situate in the centre of the Village Cradock. Apply to the Owner or to

P. J. ROUX, Pz.

No. 59, Wale-street, Cape Town.

SUPPLY OF MEAT AND LIVE STOCK.

THE Undersigned offers to supply to Captains of Ships consigned to the House of Messrs. THOMSON WATSON & Co. Fresh and Salt Meat, Live Stock, pressed Hay &c. &c. at the lowest rates, and will allow them Ten per Cent. Discount for Cash, being the usual Commission deducted from my Bill by the above Agents.

J. VAN REENEN, Fs.

Cape Town, Shambles No. 3, Feb. 5, 1832.

BUTTER, SOAP, CHEESE, &c.

NOW landing from the *Conch* a fresh supply of the above Articles, and for sale at low prices at

J. R. KERDEL'S.

No. 37, Bree-street.

20 RDS. REWARD.—MISSED,

SINCE the 30th April last, a Young Man, named *Henry Deel*, having with him a brown Mare, with saddle and bridle, and some Goods and Cash. The said Henry Deel is 14 years of age, and of a short stature. He was dressed in a blue pair of trousers, striped waistcoat, and two jackets, the one a white, and the other a blue kersey one, and a drab hat on. He has a mark on his head, and his left arm is stiff. Whoever can give any information respecting him will receive 20 Rds. Reward.

G. P. TRAUT.

Ratelberg, behind Groenekloof, May 5, 1832.

STOLEN OR STRAYED,

ON the 15th April, from the Undersigned's Place, *Drooge Valley*, situate behind Groenekloof, a large light-brown Mare, having a cut in her right ear, and three white spots at the right side of the neck, and a cavity on the shoulder.—Whoever returns her to the Undersigned will be handsomely rewarded

J. C. GNADE

SALE.

A. BRINK, Ds., *versus* P. P. VAN JAARSVELD.

ON SATURDAY, the 19th instant, at the Place of the Field-Cornet, F. VAN SCHALKWYK, of 20 draught Oxen and Cows, 7 Horses, 51 Goats, a Bullock Wagon complete, a set of Harness for eight horses, a Plough, &c.

EDWARD MOORE, Messenger.

☞ Three months' Credit will be given on approved Security.

CHOICE LIQUORS.

LATELY imported from Hamburgh, and for sale at the Stores of the Undersigned, a small but choice selection of the most approved Liquors, as Eau d'Or, Curaçao, Perfait d'Amour, Crème de Noyeau, and De Menthe, Anisette, Huile de Roses, de Citrons, and de Cannelle; Italian Liquors, as Maraskino di Zara, and Rosolio di Bologna; also, Sirop de Vinaigre Framboisé, &c.

W. & F. SILBERBAUER.

CHEAP ESTABLISHMENT.

R. MILLER,
TAILOR, HATTER, DRAPER, AND CLOTHIER,

BEGS leave to inform the Inhabitants in Town and Country, that he has commenced Business in the above line, at No. 3, Church street, corner of Burg-street, next Mr. Blore's Vendue Office, where he has a general and choice Assortment of all Articles requisite to carry on his business on the most respectable footing. He begs to add, that his acquaintance with the latest Home Fashions encourages him to hope that he will be able to give every satisfaction to such Gentlemen as may favor him with their Orders.

Church-street, corner of Burg-street,
May 4, 1832.

LATIN SCHOOL FUND.

THE Subscribers to the Memorials to Government for having the *Latin School Fund* incorporated with the Funds of the South African College, are requested to meet on WEDNESDAY, the 16th inst. at 10 o'clock, A.M. in the Missionary Chapel, No. 83, Long-street, for the purpose of taking into consideration the Answer received from Government.

10th May, 1832.

FOR SALE.

AT the Undersigned's, No. 34, Boom-street, his Slave Boy, *Carel*, of the Cape, being a Saddler; as also an English Chaise, with Harness, a covered Cart, (Cape made,) and an open Wagon.

Also, To Let, a Slave Girl, as Nurse.

Cape Town, May 9, 1832. W. J. KLERK.

POSITIVE SALE OF CATTLE,

At Pampoenekraal, at the Place of Mr JAN UYS.

THE Undersigned has fixed his Sale of Cattle, advertised in former papers, on the 26th instant; and not wishing to disappoint his Friends and the Public, who might be willing to avail themselves of this opportunity, the Cattle will positively be present, and consist of—

200 Heads, among which are, 5 spans of black trained Oxen, and 150 slaughter Oxen and Cows, the whole in a condition far superior to those brought from the Interior for several years past.

Credit as usual; but those purchasing above Rds 300 shall have a Credit of Nine Months of which the Conditions will be made known on the day of sale.

JOHAN GEORGE MULLER,
Z. MULLER.

N.B.—At the same time will be sold, to close Accounts, two Bullock Wagons complete, a quantity of Remnants of Stock in Trade, and 10 tanned "Haardbeest" Skins, all Without Reserve.—And in the latter end of June will be sold 3000 fat Sheep, on a long Credit.

☞ Refreshments as usual.

ON SATURDAY Morning, the 12th instant, will be for sale, at the Town Market, a flock of excellent fat SHEEP, superior to any brought from the Interior for a long time since, at very moderate prices, in large and small quantities. Application is to be made to

S. BRINK.

Bree-street, No. 26.

SALE OF CATTLE.

ON MONDAY, the 14th instant, the Undersigned will expose to Public Sale, at the Place of *S. Busson*, at Diep River, in Zwartland, 180 head of Cattle, mostly trained Oxen and Cows, and 30 Slaughter Cattle. All very fat.

S. BRINK.

SALE OF CATTLE

ON SATURDAY, the 12th of May next, the Undersigned will cause to be sold by Public Sale at *Pampoenekraal*, 160 very fat Cattle consisting in 6 trained colored Teams, 40 Cows, and 60 slaughter and young Oxen.

JACOB BRINK.

CHRISTOFFEL HENDRIK OLIVIER, of Graaff-Reinet, will cause to be sold on MONDAY, the 14th May next, at the Place of Mr. *Jan Uys*, Pampoenekraal, 400 heads of Cattle, among which there are slaughter Oxen ditto Cows, as also 150 Oxen of Fatherland breed; all trained.

☞ A Liberal Credit will be given.

Graaff-Reinet, April 17, 1832.

SALE OF CATTLE.

CORNELIS H. OLIVIER, of Graaff-Reinet, will, on WEDNESDAY, the 16th May next, at the Place of *S. Busson*, at Diep River, in Zwartland, expose to Public Sale 250 very fat Cattle; among which 50 Cows, 30 Slaughter Cattle, and 170 Draught and young Oxen; as also 4 teams of black trained Oxen, fit to be used in Town.

N.B. The Sale will positively take place on the above mentioned day.

ON the 19th instant will be sold, at Pampoenekraal, 200 heads of Cattle, consisting of slaughter Oxen and Cows, trained and untrained young Oxen, all excellent, fat, and superior to any brought from the Interior for many years since.—A long Credit will be given.

FERDINAND KUILER.

ON TUESDAY, the 22nd Instant, the Undersigned will expose to Public Sale, at Mr. MOCKE's, Pampoenekraal, 160 very heavy fat slaughter and draught Oxen and Cows.

G. A. MARTIN.

Cradock, April 23, 1832.

SALE OF CATTLE.

THE Undersigned will, on WEDNESDAY, the 23d May, cause to be sold, without Reserve, on a Liberal Credit, 900 selected Wethers, as also 100 young Slaughter Oxen and Cows. The Cattle is in a good condition.

May 3, 1832. JOSIAS ALEX. DE WIT.

CORNELIS BRINK, Cs., will cause to be Sold, on the 26th of May next, at the Place of Mr. *Jan Biermann*, Zwartland, 2000 excellent fat Wethers.

A. BRINK, Ds.

☞ Credit to the last of February 1833.

TO LET,

A LOWER and Upper Store, situate in St. George's-street, provided with a back yard and pump, as also a House situate in Burg-street, No. 2. The Store can be occupied immediately, and the House on the 1st of next month. Apply at the Office of this Paper.

TO LET,

AN Upper and Lower Store, situate on the Leeuwen-plein. Apply at this Office.

SALE

Under the Insolvent Estate of FRANCOIS ROOS, Jan's son, *of Cape Town, Wine Merchant.*

ON MONDAY, the 21st instant, at 10 o'clock, A.M. at *The Cottage*, on Sir Lowry's Road, next to the Wine Depot.—

Of elegant Mahogany Furniture of all descriptions, stinkwood Wardrobes, Tables, and Chairs, a Sideboard, a Sofa, Bedsteads and Bedding, Window Curtains, Looking-glasses in gilt frames, blue China and Crockery, some large Japan Jars and Flower-pots, cut and plain Glass, Culinary Utensils, a few Leaguers, Pipes, Half-pipes, &c. some Building Materials, and many more Articles too numerous to mention.

Further, at 12 o'Clock precisely,

Before a Special Commissioner of the Supreme Court on the Spot, peremptorily to the Highest Bidder,

The Cottage,

Situate on the Sir Lowry's Road, near the Depôt's Wine Store, within the Lines, quite new, and built in an Elegant Style, containing two front Rooms, two bed Rooms, a Study, a dining Room, Kitchen, Pantry, some Out-buildings, an excellent Yard, and many more conveniences.

☞ Conditions of Sale may be seen at the Master's Office, at the Office of Mr. *F. G. Watermeyer*, and at the House of *Mr. D. W. Hertzog*, two of the Trustees.

Cape Town, May 3, 1832.

F. GODF. WATERMEYER,
D. W. HERTZOG,
A. P. HIEBNER, } Joint Trustees.

SALE

Under the Insolvent Estate of WILLEM HENDRIK KLEYN, *of Caledon, General Trader.*

ON MONDAY, the 28th instant, within the Village of Caledon, the whole Estate and Effects of the above Insolvent, consisting in Chairs, Tables, Looking Glasses, Wardrobes, Bedsteads and Bedding, Glass and Crockery-ware, Plate and Plated-ware iron and copper Pots, Kettles, and Culinary Utensils; a large assortment of Merchandize, a Plough, Agricultural Implements, 4 saddle Horses, 18 Goats, 4 Wethers, 1 Cow and Calf, some Wheat, Barley, and Oats, and what more may be offered.

The male Slave *Azor*, of Mozambique, aged 38 years.

FURTHER,

Before a Special Commissioner, on the spot, peremptorily to the highest Bidder,

1. The Erf or Plot of Ground marked L. D. No. 1 containing a substantial Dwelling-house, Stable, Slave-lodges, Storehouse, and other Out-buildings, a large Orchard and Garden, &c.

2. The Erf or Plot of Ground marked H. No. 15, highly cultivated with substantial foundations for extensive Buildings thereon, a Garden, &c.

3. The Erf or Piece of Ground, situate in Ward J, originally intended as a Garden to the Erf No 9.

All situated within the Village of Caledon.

☞ Conditions of Sale may be seen at the Master's Office, at the Office of Mr. F. G. WATERMEYER, and at J. J. TESSELAAR, Esq., Caledon.

F. GODF. WATERMEYER. } Joint
J. R. G. KLERCK. } Trustees.

ON the 15th April last the Undersigned sent his little Slave Boy, named *Jacob*, commonly called *Zwartland*, aged 15 years, born in this Colony, to look after a Mare which had strayed in the neighbourhood, and has not been seen since.—He is of thin stature, resembles completely a Mozambique Boy, and has a cast in his eye; he was dressed in a new kersey jacket, lined with blue baize, leather trousers, striped shirt, and a coloured handkerchief on his head; was mounted on a little brown gelding, an English saddle and bridle, without neck-strap.—Those Persons at whose Place he might arrive, or if they may discover him, are requested to lodge him in one of the Prisons, but rather to send him to the Undersigned, who will defray any expenses that may be incurred. It may also be necessary to mention that he is well known to be a sly fellow.

JAN H. THEUNISSEN

Koeberg, May 5, 1832.

TO LET,

TWO Upper Stores, situate at the corner of Loop and Shortmarket-street.—These Stores are not only adapted for a Mercantile Business, but can also be used for the keeping of Grain, &c.

Apply to the Owner, at No. 35, Loop-street.

DIED, on the 28th April last, to our great sorrow, after a painful illness of seven months, our dearly beloved Daughter, *Maria Elizabeth Magdalena*, at the age of 3 years and 2 months, of which painful loss we hereby give Notice to Relatives and Friends.

Clanwilliam, May 5, 1832.

C. C. BRESLER.
SUSANNA BRESLER
Born Kotze.

MARKT PRYZEN
Tot den 10 Mei 1832.

Aloe per pond				Aloes per pound	4½	—	6 S
Amandelen, per 1,000.				Almonds, per 1,000	2	—	1½ R
Appelen, per lb.				Apples, per lb	4	—	5 St
Abrikosen, per ditto				Apricots, ditto	10	—	2
Aardappelen, per muid.				Potatoes, per muid	4	—	6½ Rd
Azyn, per legger				Vinegar, per leng.	32	—	40
Balken, per stuk				Beams, each	8	—	9
Boonen per mud				Beans, per muid	7	—	17
Besjeswasch, per lb.				Berry Wax, per lb	14	—	16 St
Boter, ditto				Butter, per lb.	10	—	18
Brandewyn, per legger.				Brandy, p. leng.	75	—	81½ Rd
Drooge Ossenhuiden				Dry Ox Hides	5	—	10
—— Bokkevellen				—— Buck Skins	4	—	1
Erwten, per mud				Peas, per muid	9	—	12
Garst, ditto				Barley, per muid	2½	—	3½
Hoenders per stuk				Hens, each	4	—	
Eenden en Makouwen				Ducks & Musc. do.	4	—	
Ganzen, ditto				Geese, ditto	1½	—	1½
Kalkoenen, ditto				Turkeys, ditto	1½	—	2
Houtskolen, per zak				Charcoal, p. sack	4	—	4
Hooi, per 100 ponden				Hay, per 100 lbs.	1½	—	2
Honing, ditto				Honey, per lb.	8	—	10 St
Haver, per mud				Oats, per muid	2½	—	3 Rd
Kaf, per 16 zakken				Chaff, p. 16 sacks	26	—	40
Kaasen, Kaap, per lb.				Cheese, Cape, p. lb.	7½	—	9½ St
Kalk, scholpe, pr ¼ aam				Lime Shell, p. ¼ aam	1½	—	2 Rd
—— Steen				—— Stone ditto	1	—	1
Koorn, 10 Mudden				Wheat, 10 muids	110	—	1[illegible]
Linzen, per mud				Lentil, per muid	9	—	12
Meel, fyn, per 100 lb.				Flour, fine, p. 100 lb.	7½	—	8
Melies, per mud				Maize, per muid	4	—	6
Olifantstanden pr. pond				Elephants Teeth, lb.	1	—	1½
Okkernoten per 100				Walnuts, per 100	10	—	11 St
Peren, per pond				Pears, per lb.	2	—	4
Persiken, ditto				Peaches, ditto	1	—	4
Planken, per voet				Planks, per foot	8	—	8½
Rozynen, per pond				Raisins, per lb.	4	—	5
Rogge, per mud				Rye, per muid	3½	—	4 Rd
Stroo, per 16 zak				Straw, p. 16 sacks	20	—	25
Tabak, per pond				Tobacco, per lb.	7	—	8 St
Tyger, Leeuwen & Vellen, per stuk				Lion, Tiger, & Ostrich Skins	2	—	3 Rd
Uyen per mud				Onions, per muid	3½	—	4 Rd
Vederen, Strus, pr. stk.				Feathers, Ost. ea.	4	—	4
Varkens, gemeste				Pigs, fattened, ea.	23	—	25
—— ongemeste				—— unfattened	4	—	6
—— speen				—— suckling	1	—	2
Vet, of talk, per pond				Suet or Tallow, p. lb.	10	—	11 St
Vygen, per pond				Figs, per lb.	10	—	12
Wol, Schaapen, p. lb.				Wool, per lb.	18	—	22 St
Wyn, ordinaire, per legger				Wines, ordinary p. leg.	26	—	30 Rd
Zoetelimoenen, per 100.				Oranges, per 100	½	—	1
Zuurlimoensap per ¼ aam				Lemon Juice, ¼ aam	9	—	10 Rd
Zout, per mud				Salt, per muid	4	—	6
Zoolleder, per ½ huid				Sole Leather, ½ hide	5	—	6½
Zeep, per pond				Soap, per lb	10	—	12 St

CAPE TOWN:
Edited by P. A. BRAND, Zonnebloem.—Printed and Published by the Proprietor, P. A. BRAND, No. 3 Market-square, Corner of Shortmarket-street